

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
са главног претреса одржаног дана 05.04.2022. године

Председник већа:

Председник већа отвара заседање у предмету Одељења за ратне злочине, Вишег суда у Београду, К-По2 број 8/2021, у кривичном поступку против оптуженог Јовановић Милорада, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници тужиоца за ратне злочине КТО број 1/2017 од 03.04.2017. године, измењеној дана 02.07.2020.године.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић,

-оптужени Јовановић Милорад, са браниоцем адвокатом Драганом Палибрком.

Да ли има сметњи да се одржи претрес? Нема.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

На основу одредбе члана 236 ЗКП-а, врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Добро, ми смо прошлог пута одлучили о неким доказима, неке доказе смо читали. Пре него што кренемо опет у читање изведених доказа позваћемо и сведока који је како ми је саопштено присутан.

Сведок [REDACTED].

Позовите молим вас сведока.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка испита сведок [REDACTED]

[REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Добар дан. Пред судом је сведок [REDACTED] издате од Полицијске станице [REDACTED]. Најпре ћу узети Ваше личне податке. Реците ми годину рођења, место рођења, име оца.

[REDACTED]

Председник већа: Добро. Реците ми где је Ваше пребивалиште?

[REDACTED]

Председник већа: Добро. Да ли сте у сродству са овде оптуженим Јовановић Милорадом?

[REDACTED]

Председник већа: Ајде сада нам само кажите како? Како [REDACTED]?

[REDACTED]

Председник већа: Добро. Да ли сте у завади?

[REDACTED]

Председник већа: Нисте у завади. Ви сте позвани као сведок, пошто сте привилегован сведок Ви имате право и да не сведочите. Да ли хоћете да сведочите?

[REDACTED] Хоћу.

Председник већа: Желите да сведочите? Дакле, одричете се од Вашег права да не сведочите?

[REDACTED]: Да, да одричем се.

Председник већа: Добро. У том смислу важе следећа упозорења да сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. По закону се и полаже заклетва. Јел имате овде текст заклетве испред Вас?

[REDACTED]: Имам.

Председник већа: Прочитајте онда наглас текст заклетве.

[REDACTED]: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.“

Председник већа: Добро, хвала. Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави. Дакле, Ви сте предлог одбране да се испитате у својству сведока тако да ћу Вас ја одмах препустити браниоцу да Вам поставља одређена питања и евентуално оптуженом Јовановић Милораду.

Адвокат Драган Палибрк: Хвала уважена председнице већа. Ево ја ћу се трудити концизно, кратко сведока да испитам, мада опет његовим сведочењем добијемо једну ширу слику догађања те '92-ге године у инкримисано време, у инкриминисаном овај месту. Реците ми где сте Ви рођени?

██████████: Ја сам рођен у Бања Луци, а цело време значи свога детињства и до септембра '93. сам живио у селу Скуцани Вакуф, општина Сански Мост.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, реците ми Ви сте живели од рођења то је '68-ма до '95-те сво време или?

██████████

Адвокат Драган Палибрк: Сво време сте?

██████████: Један период значи '92. када су била та ратна превирања сам са породицом био принуђен да избегнем у Лушци Паланку која је 6, 7 километара од Скуцаног Вакуфа.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, добро. Реците ми место Скуцани Вакуф по националној структури како је?

██████████ ██████████: Већином по националној структури, већином је значи муслимански живаљ, било је нас можда једно шест, седам српских кућа, а ово остало је преко хиљаду живаљ муслимански.

Адвокат Драган Палибрк: Значи неупоредиво више је припадника муслиманске националности било у том месту у односу на Србе јел тако?

██████████: Да, да, да.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, реците ми сада доћи ћемо на ту, Ви сте континуирано значи живели ту, знате догађања, знате шта се догађало и пре '92., али мене сад занима конкретно и ово судско веће занима '92. година и догађања везана за лето '92. године. Реците ми можете ли поближе да објасните у то време има ли каквих ратних догађања, каквих оружаних, спорадичних, континуираних окршаја и значи ко у њима, ако их има узима учешћа, отприлике јел можете то само?

██████████: Знате како у то предратно превирање, време предратно превирања, значи на општини Сански Мост припадници муслиманског народа они су били, нису сви, били организовани у првом, у прво време то је била Патриотска лига, а после тога то су били припадници Зелених беретки и добро се сећам значи они, ти припадници Патриотске лиге, у ствари Зелених беретки, они су били заузели општину

Сански Мост, док су припадници српских снага били у полицијској станици у Санском Мосту. У то време значи у мом месту.

Адвокат Драган Палибрк: '92. година, значи говорим '92. годину смо лоцирали?

██████████: Тако је.

Адвокат Драган Палибрк: Ето, можемо да кажемо и лето.

██████████: У то вријеме значи из мог мјеста Скуцани Вакуф значи било је припадника који су припадали тој Патриотској лиги и касније Зеленим береткама. То се сазнало тако што је, после када су српске снаге значи превладале Санским Мостом, тај њихов главни вођа, да ли је он био ██████████ или ██████████ не могу да се тачно сјетим, средством радио Санског Моста огласио се и позвао све те припаднике тих Партиотске лиге, Зелених беретки да положи оружје и да се предају властима. Мислим да међу тим припадницима да је било десетак њих из мога мјеста, тачно из Скуцаног Вакуфа који су значи, сви су били од тих наоружаних. Било је ту пуцњаве, да Вам кажем ја и пре тога, иначе у том времену превирања било је пуцњаве у моме селу. Значи то од стране муслиманских снага, значи они су нарочито једном или два пута, ми смо били изложени таквој пуцњави, и таквом једном да смо морали значи једноставно да се повучемо. Ја сам имао кућу, отац је градио ту у Лушци Паланци, читава породица значи избегла је у Паланку у време тог овај, превирања и дешавања. Значи било је знам и сви ти после чујем привођени овај, из мог, ја знам за моје село. Сви ти припадници који су приведени од стране полицијске станице у Лушци Паланци били су наоружани са дугим цјевима.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, ја ћу пробати само.

██████████: Само још ово значи.

Адвокат Драган Палибрк: Кажите, нема проблема наравно.

██████████ ██████████: Пре, пре привођења значи тих, ишла је, припадници војске Републике Српске ишли су у разоружање, значи баш прво на удару је било моје село Скуцани Вакуф, па после Горице, Хадровци све до Санског Моста, до Санског Моста има 20 километара. Значи ја сам био лично присутан, тада сам био припадник војске када смо дошли у Скуцани Вакуф, значи у ниједну кућу војска није ушла да разоружава, они су били позвани да предају оружје. Мислим два, три пиштоља и да ли две ловачке пушке од, од дугих цијеви, аутоматског наоружања то нису ништа предали.

Адвокат Драган Палибрк: Нису предавали.

██████████: Нису.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, наставите.

██████████: Е, тек после када, значи дошло се до списка вјероватно ко је шта, тада је полиција овај, да ли приводила, да ли дођу па нема, па се они сами

пријаве овај, у станицу полиције у Љушци Паланци, а било је чак и овај случајева да дође рецимо ██████████ мој школски друг, њега су привели у, у, у Лушци Паланку, није донио оружје, нису нашли оружје. После подне долази жена и носи његову пушку, доноси у станицу милиције.

Адвокат Драган Палибрк: Добро. Мене интересује ево ја ћу нека лица да Вам поменем, па сада да ли их Ви познајете и евентуално ако познајете шта имате да кажете везано управо за ове догађаје '92. године. Познајете ли ██████████ сад.

██████████, познајем.

Адвокат Драган Палибрк: Зато што је у оптужници као ██████████. Јел га познајете?

Сведок ██████████: Познајем га и дан данас се чујемо, значи он тренутно живи у ██████████.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, да ли знате да ли је то лице привођено?

Сведок ██████████ је привођен из разлога што је значи у том превирању опет предратноме, значи на 250 – 300 метара од моје куће свако вече је постојало, значи то су њихове комшије, могу да кажу, митраљеско гнездо, уствари митраљез М-53 је био и он је био задужен да мора да дође да стражари увече. Значи приведен је у станицу полиције у Лушци Паланци, али је пуштен, значи није имао оружје.

Адвокат Драган Палибрк: Није имао оружје и пуштен је.

Сведок ██████████: Пуштен је сигурно, да.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, реците ми да ли познајете, рекли сте да познајете мало пре лице ██████████. Реците ми да ли познајете лице ██████████?

Сведок ██████████, а он је син од ██████████, а он је млађа генерација. Сјећам га се можда као дјечака, а сад. Млађи, млађи је он, а живио је горе, јесте, јесте живио је знам да је живио, ал сад да ли име баш. Јер има тај ██████████ имао је више дјеце.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, а реците ми доћи ћемо и до тога, реците ми овај да ли познајете лице ██████████?

Сведок ██████████: Познајем.

Адвокат Драган Палибрк: Познајете, добро. Да ли је то лице ██████████ везано за те догађаје и наоружања, пуцања, оружане сукобе који су се дешавали, говорим о Вашем селу, имало учешће у томе?

Сведок [REDACTED]: Јесте. [REDACTED] и његова још два брата су били приведени, значи између осталог они су, они су били ти који су пуцали, то смо после сазнали од њихових комшија. Они су били приведени, њих тројица, а отац и још један четврти значи син нису. Па је онда отац дошао да ли се [REDACTED] звао, знам добро када је наишао поред мог покојног оца и каже: „Мићо ја идем да видим гдје су ми синови“. Ови што су приведени.

Адвокат Драган Палибрк: Да.

Сведок [REDACTED]: Отишао је он и тај четврти син. Отишао је у станицу полиције у Паланци и тамо је видио да су овај, та три сина у тој полицији, међутим они су се вратили, значи нису он и тај син нису задржани. Вратили су се кући.

Адвокат Драган Палибрк: Значи апсолутно само како сам Вас разумео онај за кога је био дебео разлог да буде приведен.

Сведок [REDACTED]: Тако је, сигурно, сигурно.

Адвокат Драган Палибрк: Тај је био привођен, а не, а не насумице и са жељом да се неко малтретира и према неком чини злочин.

Председник већа: То је Ваш закључак браниоче.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, ја питам њега, овај како се зове. Добро, Ви сте рекли да сте морали због тих оружаних сукоба у Вашем селу да избегнете у Лушку, Лушци Паланку.

Сведок [REDACTED]: Лушци Паланку.

Адвокат Драган Палибрк: Тако је, Лушци или Лушку не знам како се изговара Паланку, добро. Кад се то дешава можете ли да определите?

Сведок [REDACTED]: Па да ли је то био мај или јун '92-ге године. То је било предатно превирање.

Адвокат Драган Палибрк: Нема везе, не мора, углавном тај је период. Ви значи са Вашом породицом морате да избегнете у Лушку Паланку, добро. Реците ми од кад до кад, јел се сећате тога, сте били у Лушци Паланци?

Сведок [REDACTED]: Значи био сам све то врејеме.

Адвокат Драган Палибрк: У преводу када се враћате поново у Ваше, у Скуцани Вакуф?

Сведок [REDACTED]: Када су српске снаге овладале општином Сански Мост, када су, ето.

Адвокат Драган Палибрк: Можете ли да определите кад је то било, угрубо?

Сведок [REDACTED]: Па након можда једно мјесец дана да смо били тамо у, не могу тачно да се сјетим колко је то баш дуго трајало, то превирање ратно. Можда мјесец дана, након мјесец дана, и то нисмо сви. Бака и мајка, и они су остали и даље доље и сестра ми.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, и када се враћате поново.

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Адвокат Драган Палибрк: У, у овај, Скуцани Вакуф, Ви колко сам Вас разумео остајете до септембра 1995. године.

Сведок Ранко Дивјак: Тако је, тако је.

Адвокат Драган Палибрк: Значи практично три, четири године после овог, ових догађања.

Сведок [REDACTED]: Цело време ратних догађања.

Адвокат Драган Палибрк: Е, добро. Сада Вас враћам опет на тај период док сте били у, у Лушци Паланци. Реците ми јел знате где се налази Дом културе „Симо Миљуш“?

Сведок [REDACTED]: Знам, налазио се неких стотинак, сто педесет метара од моје куће у Лушци Паланци где сам ја имао овај, трговинску радњу и ту сам радио.

Адвокат Драган Палибрк: Добро. Реците ми јел сте Ви, ето говоримо о том периоду Вашег живота у тих месец дана колико кажете или више сте били у, у, у Лушци Паланци, јел сте Ви пролазили поред Дома културе „Симо“?

Сведок [REDACTED]: Јесам, ја и када сам и тај мјесец дана у Лушци Паланци када сам био пролазио сам, а и читаво вријеме из Скуцаног Вакуфа кажем када идем за Лушци Паланку морам проћи поред тога Дома „Симо Миљуш“.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, јел знате да ли су нека догађања у време тих деведесетих, ај да кажемо `92. године јел то био Дом културе или је било нешто друго?

Сведок [REDACTED]: То је био спомен дом „Симо Миљуш“ пре, пре рата тако је било. Уствари као Робна кућа „Симе Миљуша“, ето тако је било.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, добро, добро. Знате ли шта се те `92. године у том периоду кад сте, кад сте Ви били ту, шта се ту, јел су ту биле културне манифестације или је дом био претворен за нешто друго? То Вас питам.

Сведок [REDACTED]: Пре рата је био за културне манифестације, а после тога су привођени ови припадници муслиманског народа, они су, то је коришћено као притвор.

Адвокат Драган Палибрк: Значи коришћен је као притвор. То Вас питам, добро. Значи Ви сте близу били ту, живели сте ту, пролазили сте како сте рекли често и док сте живели, а и ово.

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Драган Палибрк: Реците ми јел ту било припадника и полиције, војске или само?

Сведок [REDACTED]: Па, да Вам кажем ту око дома, једном речју могу да кажем да је било ко у кошници, били је и цивилног становништва и униформисаних војних полицајаца, и било је баш, баш доста народа се.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, у то време значи враћам Вас опет на ту '92-гу годину и то у време када Ви живите ту и кад пролазите сваки дан, практично и ту сте, да ли сте Ви чули или видели да су се догађала некаква физичка злостављања лица која су ту била привођена?

Сведок Ранко Дивјак: Не.

Адвокат Драган Палибрк: Да ли Ви имате о томе нека сазнања. Јесте ли Ви то некад видели својим очима или чули од неког?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, добро. Значи Ви се враћате колико сам Вас разумео после месец дана опет у свој дом у, у, у Скуцани Вакуф.

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Адвокат Драган Палибрк: Е, јел Ви виђате даље, ево ја сам, ту смо нека имена, али Ви сте рекли да сте са многима били пријатељи, припадницима муслимана, становника и Ваших како се зове комшија, мештана у Скуцаном Вакуфу, јел се ви виђате од тог јуна јуна или јула свеједно '92-ге до септембра '95-ге када сте избегли?

Сведок [REDACTED]: Како да не, па они живе цело време рата, они остају на својим огњиштима, значи до '95-ге докле смо ми били.

Адвокат Драган Палибрк: То Вас питам.

Сведок [REDACTED]: И имали су значи од тог периода све до задњег дана имали су 24 сата заштиту полиције, полицијске станице у Лушци Паланци.

Адвокат Драган Палибрк: Јел избегао, јел имате Ви сазнања да је неко избегао тада из, говоримо само о муслиманима, да је неко избегао, да је отишао, мислим а је отишао зато што је био малтретиран, протериван и тако даље, говоримо о тим, не да је отишао да ради у [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Па да Вам кажем нико није био протеран, а било је њих који су имали родбину по, по у западном свијету па су.

Адвокат Драган Палибрк: Не питам Вас то, то Вас не питам. Значи него да, добро, добро. Реците ми да ли у том периоду од три године у тим Вашим дружењима са комшијама, разговорима, причама да ли Вам неко од њих спомиње да се ишта догађало у Дому културе у смислу злостављања, нечовечног поступања, убистава и тако даље. Да ли Вам је неко од тих Ваших комшија припадника муслимана то причао, помињао?

Сведок [REDACTED]: Никад нико.

Адвокат Драган Палибрк: Добро. Мене занима овај, Ви сте мало пре рекли када сам Вас питао за лице [REDACTED] да ли га познајете, Ви сте рекли да је то један од [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Адвокат Драган Палибрк: Добро. Мене занима у том периоду, значи сад говоримо тај период '92., '95. Мене занима јел било тај, јел Ви знате друге чланове породице [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Знам.

Адвокат Драган Палибрк: Рекли сте да имају много синова.

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] његов [REDACTED] је ишао самном у основну школу, у исто одељење значи.

Адвокат Драган Палибрк: Значи цео живот се знате?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, јел сте Ви причали ето са [REDACTED], дајем пример да Вам ја не извлачим речи из уста или било којим чланом породице неким другим, јел сте Ви причали, јел Вама неко рекао, наш супруг, отац, рођак није битно је преминуо, јел Ви?

Сведок [REDACTED]: Нико никада отуда, ја сам до краја рата значи ја сам био са њима свакодневно. Значи, и био сам припадник значи и резервног састава полиције, често сам значи био на смјени у моме селу доле, никада никога нисам чуо за судбину [REDACTED] шта се десило.

Адвокат Драган Палибрк: Добро. Мене интересује сада.

Сведок [REDACTED]: Само још ово.

Адвокат Драган Палибрк: Да.

Сведок [REDACTED]: Од некога сам начуо да је он у, у том Дому „Симо Миљуш“ да је кроз прозор са спрата, дал неким чаршафом ил деком да је пустио, и то

се зна да је пустио [REDACTED] да је побјего, тај [REDACTED] је побјего из Дома и после је завршио не знам ни ја у [REDACTED], тако сам чуо, е сад.

Председник већа: Извињавам се само морам да.

Адвокат [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Овде интервенишем. Како, не разумем како да је [REDACTED] пустио ово лице да побегне?

Сведок [REDACTED]: Тако пустио из, из тамо где су били притворени да га је кроз прозор пустио са спрата.

Председник већа: [REDACTED] [REDACTED] помогао да изађе?

Сведок [REDACTED]: Да изађе тај [REDACTED] ја мислим да се звао.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, реците ми у то време Ви сте рекли да је Вама Јовановић Милорад сада зет, али говоримо у то време. Јесте Ви познавали Јовановић Милорада?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Адвокат Драган Палибрк: Добро. Када га Ви упознајете? Ајде у преводу када почиње да се забавља са Вашом сестром или кад, кад га Ви упознајете?

Сведок [REDACTED]: Па тада деведесет, значи то је већ било тада, а можда деведесет, крајем '92. године.

Адвокат Драган Палибрк: Значи упознајете га крајем '92. године?

Сведок [REDACTED]: Да, да, да.

Адвокат Драган Палибрк: Добро. Моје питање је сада од те, краја '92. значи само ми је тај период битан, до '95. до кад Ви живите ту, сад већ сам Вас разумео да он постаје Ваш [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Адвокат Драган Палибрк: Добро. Причају ли Вама ти, Ваше комшије муслимани, ево нека лица која сам ја Вам питао дал познајете, или нека друга, трећа лица причали, е твој зет је тамо чинио зулуме, малтретирао је људе, нечовечно је поступао у том Дому „Симо Миљуш“ јел Вам ико то причао, јел Вам ико то?

Сведок [REDACTED]: Нико ми није причао и чак, чак је што кажу уживао једно од највећих поверења међу тим муслиманским становништвом у Скуцаном Вакуфу.

Адвокат Драган Палибрк: Говорите о Милораду?

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, добро. Реците ми овај јел после '95-те године, односно ајде нећу уопште да лоцирам време него Ви ми то кажите, чиме се Милорад бавио? Шта је после тих догађања, после '92-ге шта је он био?

Сведок [REDACTED]: Па, Милорад је био.

Адвокат Драган Палибрк: Шта је Ваш зет био, чиме се бавио?

Сведок [REDACTED]: Па, био је полицајац у, у то је било, уствари општина Оштра Лука, то је новоформирана општина после рата.

Адвокат Драган Палибрк: Добро, добро. Реците ми до када је он полицајац?

Сведок [REDACTED]: Па, био је сигурно неких десетак година после рата.

Адвокат Драган Палибрк: Значи, јел можете отприлике да определите до кад, до 2004., 2005., ако сматрате после рата то '95. сматрате?

Сведок [REDACTED]: Па, 2005, 2006. сигурно тако.

Адвокат Драган Палибрк: Је био полицајац?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Драган Палибрк: Добро. Јел` Ви после тог, '95. године кад, колико сам Вас разумео долазите с породицом овде у Србију?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Драган Палибрк: Јел Ви настављате да се враћате после, да одлазите овим или оним поводом, по овом или оном послу у Скуцани Вакуф?

Сведок [REDACTED]: Одлазио сам много пута и дан данас одлазим.

Адвокат Драган Палибрк: Значи и дан данас Ви настављате континуирано да?

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Адвокат Драган Палибрк: Добро. Јел Вам сво то време ето 2005. кад је он био, кад је престао да буде полицајац, значи ту је остао је на лицу места, јел Вам ико икада причао о евентуалним злочинима које је он, јесте негде начули?

Сведок [REDACTED]: Никад нико.

Адвокат Драган Палибрк: Добро. Ја не знам само још везано мислим да сам све питао што је мене занимало, само још јел сам добро разумео ајде да Вас не наводим ја на одговоре, реците ми само од тог наоружања које је одузимано од тих људи током те '92-ге године јел било ту аутоматског оружја?

Сведок [REDACTED]: Било је аутоматског оружја сигурно.

Адвокат Драган Палибрк: Јел било каквог експлозива?

Сведок [REDACTED]: Код једног комшије [REDACTED] ја мислим да је у штали нађено 40 килограма експлозива, а једном сам тачно својим очима ја и супруга смо ишли пјешке од Скуцаног Вакуфа ка Лушци Паланци и стигао нас је комби полицијски тај овај који је ишао на привођење и [REDACTED] припадник полиције, стали су да повезу мене и жену и узео је Томсон - аутоматска пушка Томсон, каже [REDACTED] види шта смо нашли код твога комшије [REDACTED].

Адвокат Драган Палибрк: Ето, ја толико хвала Вам.

Председник већа: Добро, хвала лепо. Изволте тужиоче.

Адвокат Драган Палибрк: Немам више питања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани суде, заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Господине Дивјак ја сам хтео да Вас питам овај, Ви сте рекли да сте били тамо у Лушци Паланци конкретно дакле у мају или јуну, па се не сећате, јел тако?

Сведок Ранко Дивјак: Па, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ми овде догађај који овде имамо то је крај јуна почетак јула, тако да значи Ви сте били као претходница нечега за шта ћемо ми касније овде водити поступак против, против Милорада Јовановића. Реците ми, ово ми је занимљиво, да ли сте знали да се води поступак против њега у Босни?

Сведок [REDACTED]: У ком времену?

Заменик тужиоца за ратне злочине: У времену пре него што је тај поступак пребачен овде у Србију? Значи пре колко седам, осам година.

Сведок [REDACTED]: Из средстава јавног информисања сам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта? Није Вам он рекао?

Сведок [REDACTED]: Па.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не разумем одговор.

Сведок [REDACTED]: Па, знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте знали да се води поступак у Босни против Милорада Јовановића од стране бошњачких власти?

Сведок [REDACTED]: Па, знао сам за поступак пре овога поступка за шта је он био оптужен за нека, можда је било неко чак и силовање то, па је узиман и брис и неке те.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте знали за овај поступак?

Сведок [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте сведочили тамо у његову корист, мислим обзиром да имате шта да изнесете. Да ли сте се јавили да му помогнете.

Сведок [REDACTED]: У Босни?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, да.

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А зашто?

Сведок [REDACTED]: Па, није ни вођен поступак у Босни тамо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте вођен је, вођен је поступак против њега, он није био тамо, али је вођен поступак против њега. Могли сте да се јавите и да кажете ово што сте сада рекли и овде. Зар не? Зашто нисте?

Адвокат Драган Палибрк: Добро није определио, ја морам да се умешам, он уопште није определио када је сазнао. Не каже он да је сазнао пре 20, пре 15 година.

Председник већа: Не, немојте, немојте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немојте да ми упадате зато што управо знам зашто га, па је ли определио прво то и хоћу да кажем, определио је онда.

Председник већа: Немојте тако молим Вас.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када му је господин Јовановић рекао да определи, па зато и хоћу да кажем то. Управо сам то и хтео, хвала Вам што сте ми помогли.

Адвокат Драган Палибрк: Ваш закључак.

Председник већа: Не, немојте тако, браниоче не могу да толеришем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја сам хтео да дођем до закључка управо са питањима.

Председник већа: Изволите наставите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED] познајете?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је што је био пуштен, био је приведен и био је пуштен?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не [REDACTED], [REDACTED].

Заменик тужиоца за ратне злочине: А, да ли знате да се њему десило нешто унутра, он је сведочио овде, да је био злостављан, да је батињан и тако даље?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта не?

Сведок [REDACTED]: Не знам да је био злостављан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тако је он рекао, тако да овај, зато Вас питам.

Сведок [REDACTED]: Не, не, не није ми познато да је био злостављан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, Ви значи не знате да је он био злостављан? Дакле, Ви сте били у мају, ово се све дешава тамо јун, јул.

Сведок [REDACTED]: Па не знам.

Адвокат Драган Палибрк: Није рекао мај.

Председник већа: Немојте, браниоче немојте да сад да Вас опомињем, молим Вас, нема шта. Не можете тако да упадате.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Погледајте оптужницу, па прочитајте оптужницу.

Председник већа: Изволте наставите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED] је јулу, значи он више није био тамо, а зна да је он. Ја знам зашто то питам.

Председник већа: Тужиоче, тужиоче наставите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мислим немојте ме прекидати стално. И сад кажете да никада није причао о томе [REDACTED], а кажете да сте се дружили јел тако?

Сведок [REDACTED]: Никада и пили смо кафу у Приједору после тога десет година нас двојица, никада није спомињао ништа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А, кажите ми да ли знате неке детаље о доласку [REDACTED] у „Симо Миљуш“, односно у Лушци Паланци?

Сведок [REDACTED]: Све оно што знам, знам да је полиција га тражила кући и нису га пронашли и он је после тога да ли исти дан, или сутрадан дошао до, до комшије [REDACTED], питао шта да радим и [REDACTED] му је рекао: „Било би најбоље да се сам одазовеш“ и [REDACTED] је са трактором [REDACTED] отишао до Лушци Паланке.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То сам хтео да Вас питам, хвала Вам. И реците ми само не знате ништа о његовој судбини пошто је овде сведочио и његов [REDACTED] били у школи, па он ништа није причао, а овај други син опет прича и има неку своју, своју овај, своје излагање је дао у вези тога што се десило његовом оцу. Да ли Ви знате, дал' сте чули шта се десило његовом оцу?

Сведок [REDACTED]: Не никад, никад.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате где је закопан он?

Сведок [REDACTED]: Не. Цело време рата значи његова породица, нису додуше сви, синови су неки живели у [REDACTED], значи живели су заједно са нама у Скупаном Вакуфу, ни у једном моменту нису рекли ни да је [REDACTED] настрадао, ни то, ништа, никад нико није споменуо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли, колико је далеко полицијска станица у Лушци Паланци од Вас, „Симо Миљуш“, ја сад...

Сведок Дивјак Ранко: Стотинак метара, све то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи исто тако.

Сведок Дивјак Ранко: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су тамо доводили људе исто?

Сведок [REDACTED]: Не ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Купилицом односно тим комбијем које сте Ви навели...

Сведок [REDACTED]: Нису.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А сведоци зову купилица то.

Сведок [REDACTED]: Није ми то познато. Значи ја, ту сва дешавања су везана за тај Дом „Симо Миљуш“, полицијска станица.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И још једно само питање и нећу Вас више задржавати, ни суд, ни Вас све. Кажете нашли су два, три пиштоља али нису нашли, ако сам добро, Ви ме исправите ако... али нису нашли, каже нису предали дуге цеви, откуд знате да су их имали ако нису нашли?

Сведок [REDACTED]: Па како, после како им је полиција после тога нашла.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кад после, они више нису ту кад су одведени.

Сведок [REDACTED]: Не кад су одведени у том моменту, они ни једног припадника нису привели код кога нису нашли наоружање ил` експлозив.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па добро то није тачно, али нећу сад.... па не није тачно зато што имамо сведока...

Адвокат Драган Палибрк: Тужиоче закључак, а мени сте кад ја имам закључак...

Председник већа: Он је у унакрсном испитивању.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е само да Вам кажем значи и ово иде од сведока, па на основу тога ја планирам свој закључак. Значи каже одведени су са пиштољима...

Сведок [REDACTED]: Не, не, не, нисам реко да су одведени с пиштољима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Пар пиштоља је било, а нису предали дуге цеви значи они одоше а дуге цеви остадоше негде...

Сведок [REDACTED]: Припадници војске Републике Српске су пре тога значи наишли, разоружање села Општине Сански Мост. Када су ушли у Скуцани Вакуф значи становништво Скуцаног Вакуфа је само предало, значи нису приведени, добровољно су значи предали два, три пиштоља, можда две ловачке пушке, и нико није тад приведен од стране полиције.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја ћу објаснити после кроз завршну реч...

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Одредбе члан 4 Женевске конвенције у вези овога што је покушао господин Палибрка да овде изведе кроз ово. Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Ја ћу се поново вратити на [REDACTED] [REDACTED]. Ви кажете да сте живели у Скуцаном Вакуфу, [REDACTED] познајете, знате целу његову породицу, све Вам је познато, а једино Вам није познато шта се десило са [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Па да ли сте Ви питали шта је са тим човеком, то је Ваш комшија?

Сведок [REDACTED]: Никад...

Председник већа: То Вас није интересовало. Знате зашто Вас питам, знате неке детаље, мислим по мени неке небитне детаље, а ово је човек кога Ви више не виђате јел' тако.

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Јел' Ви питате шта се десило са Вашим комшијом?

Сведок [REDACTED]: Па слушајте, зато што су ти припадници који су били притворени у тај Дом Симо Миљуш, не знам да ли су сви ал' већина њих је пребачена после на Мањачу, тако да није ми било познато дал' је пребачен, дал' је, стварно не знам.

Председник већа: И нико није причао да је он убијен да се десило нешто с њим?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не, не.

Председник већа: Нико.

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: А овај детаљ који сте Ви запамтили да је [REDACTED] помогао [REDACTED] да побегне, мислим то су тако ти неки детаљи мало интересантни које Ви памтите и о којима причате, а о човеку, о судбини човека ништа баш не знате.

Сведок [REDACTED]: Не знам стварно.

Председник већа: Мислим то је Ваше право наравно да... не знате ништа. Добро. Да ли има питања? Хоћете Ви?

Оптужени Милорад Јовановић: Само једно питање.

Председник већа: Изволте.

Оптужени Милорад Јовановић: Оптужени Јовановић Милорад. Молим Вас кад се задњи пут чујете са... јел' [REDACTED], тај Ваш школски друг, задњи пут кад се Ви чујете?

Сведок [REDACTED]: Пре једно месец и по дана.

Оптужени Милорад Јовановић: Где је он сад настањен?

Сведок [REDACTED]: Живи тренутно у [REDACTED].

Оптужени Милорад Јовановић: Јел` он икад мене спомено Вама искрено, само истину кажите?

Сведок [REDACTED]: Не.

Оптужени Милорад Јовановић: Хвала.

Председник већа: Добро. Да ли Ви имате још нешто да нам кажете?

Сведок [REDACTED]: Немам.

Председник већа: То би било све.

Сведок [REDACTED]: То је све.

Председник већа: Добро. Трошкове доласка немате јел` тако...

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Ви долазите из Београда. То би било све, ако нема других питања. Можете ићи, хвала Вам.

Сведок [REDACTED]: Хвала. Довиђења.

Председник већа: Ми смо донели још неке одлуке везано за Ваш предлог.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Одбија се предлог браниоца оптуженог Милорада Јовановића, адвоката Драгана Палибрка да се изврши препознавање оптуженог од стране свих лица - оштећених.

Веће је имало у виду протек времена од извршеног кривичног дела, да се кривично дело десило 1992. године тако да из тог разлога је и одбило овај Ваш предлог.

Одбија се и као неоснован предлог браниоца оптуженог Милорада Јовановића, адвоката Драгана Палибрка да се наложи оштећенима да доставе медицинску документацију на околности повреда које су задобили.

Веће је нашло да је сувишан тај предлог јер апсолутно није битан степен повређивања оштећених, обзиром да је оптуженом Јовановић Милораду стављена на терет радња повреда телесног интегритета или здравља оштећених.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Врши се увид у:

-допис Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима Спп-По2 број 115/21 од 17.01.2022. године у прилогу које је мејл Општинског суда у Санском Мосту из кога произилази да је позив за испитивање сведока [REDACTED] дана 14.02.2022. године враћен том суду, јер исти живи у [REDACTED], да је позив упућен [REDACTED] враћен уз напомену да се прималац одселио са наведене адресе, а да су сведоци [REDACTED] преминули.

Врши се увид у фотокопију Извода из матичне књиге умрлих за [REDACTED]

врши се увид у фотокопију Извода из матичне књиге умрлих за [REDACTED]

и у допис Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима Спп-По2 број 115/21 од 24.01.2022. године.

Врши се увид у допис Кантоналног суда у Бихаћу, број 01 ОК 010640 22 Мпом 18 од 28.01.2022. године, а поводом замолнице нашег суда за испитивање у својству сведока [REDACTED], из кога произлази да је провером утврђено да су сведоци [REDACTED] у [REDACTED], те да будући да исти не живе на подручју општине Сански Мост, не може се обавити њихово испитивање ни путем видео конференцијске везе, при чему је суду достављен број телефона [REDACTED] за евентуални контакт, али на који нисмо успели да га контактирамо.

Врши се увид у допис Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима [REDACTED] успостави контакт са Календер Исметом на број телефона који је суду достављен, јер је број непостојећи.

На основу члана 406 став 1 тачка 1 ЗКП-а,

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Врши се увид у записник о саслушању сведока [REDACTED] од 01.06.2014. године сачињен пред у просторијама Полицијске управе Сански Мост.

Врши се увид у записник о саслушању сведока [REDACTED] који је испитан пред Управом полиције Унско-санског кантона БиХ на записнику о саслушању сведока од 27.04.2015. године и 21.12.2016. године, обзиром да је сведок преминуо дана 15.06.2020. године.

Врши се увид у записник о саслушању сведока [REDACTED] који је испитан пред Управом полиције Унско-санског кантона БиХ на записнику о

саслушању сведока од 28.04.2015. године, јер је исти преминуо дана 03.09.2016. године.

Врши се увид у записник о саслушању сведока [REDACTED] који је испитан пред Управом полиције Унско-санског кантона БиХ на записнику о саслушању сведока од 17.09.2012. године и од 23.12.2016. године, исти је преминуо дана 18.05.2020. године.

Врши се увид у записник о саслушању сведока [REDACTED] који је испитан пред Управом полиције Унско-санског кантона БиХ на записнику о саслушању сведока од 17.09.2012. године, од 10.09.2012. године и 23.12.2016. године, обзиром да је недоступан суду, живи у Немачкој.

Врши се увид у записник о саслушању сведока [REDACTED] која је испитана пред Управом полиције Унско-санског кантона БиХ на записнику о саслушању сведока од 25.08.2015. године и од 26.09.2012. године.

Из извода из матичне књиге умрлих утврђено је да је [REDACTED] преминула 18.04.2019. године.

Врши се увид у записник о испитивању сведока [REDACTED] са главног претреса од 14.02.2022. године и 04.09.2015. године;

Врши се увид и у записник о испитивању сведока [REDACTED] пред Управом полиције Унско-санског кантона БиХ од 22.10.2012. године.

Реците ми да ли има још неких нових предлога у допуну доказног поступка? Да ли има примедби на изведене доказе?

Адвокат Драган Палибрк: Имам примедбе. Ја сам уважена колегинице рекао и на почетку свог уводног излагања да Ви не можете користити, јел` то су потпуно различити аршини, неправедни аршини, оно што је неко причао пред полицијом без икакве могућности да браниоци или било ко ко представља одбрану учествује у том исказу и једноставно то ем што наш закон не познаје, ем што и по било којим да кажемо цивилизованим ајде да кажемо у крајњој линији објективним и са моралне тачке прихваћеним начелима не може бити прихваћено. Ви сте ето решили да читате све те исказе и ја сматрам да тиме чините већ у старту битну повреду овог поступка, али добро то је Ваше право, уз наравно чињеницу да сте ми све предлоге које сам предложио, са најбољом намером да се утврди стварно истина, одбили, немам шта друго да кажем.

Што се тиче протеча времена Вашег објашњења да је протекло време, па рецимо у предмету овде Шакала који је исто Ваше веће судило односно злочине у Ћушкој и тако даље, протекло је 15 година, па су сведочили, односно стајали су у врсту сећам се добро мој покојни клијент који је преминуо чекајући исход тог поступка и не дочекајући правду за себе, значи био у врсти пет пута и те како су га, није га наравно нико препознао али се и те како вршило препознавање, сада када то би ишло у прилог мом клијенту да не може нико, ал` један једини који га је препознавао није га препознао, ја сам то навео у својој и жалби и после завршној речи, тако да практично

видим у старту да... у ком то правцу иде али моје је да кажем, неко ће моје речи кад тад чути.

Председник већа: Добро. Везано само за оне полицијске што Ви кажете записнике, веће је нашло...

Адвокат Драган Палибрк: Наравно имам премедбу.

Председник већа: Да нема законских разлога за издвајање ових полицијских записника. Наравно веће ће посебну, већу доказну снагу дати оним исказима сведока који су непосредно испитани пред овим већем. Међутим, ја бих посебно нагласила, то што Ви кажете можда је неправилност била у том смислу што браниоци или оптужени није позиван, али то не води томе да је тај доказ неупотребљив и да га треба издвојити, једна неправилност на коју је могло и да се укаже у претходном поступку, међутим тога није било и није се десило, али у сваком случају то не би представљало апсолутну битну повреду. Изволте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако дозволите, управо сам хтео да кажем неколико ствари на ову примедбу. Дакле бранилац тврди да су ти докази незаконити, међутим они су, сви су прикупљени по овлашћењу тужиоца то је јако важно, њихово испитивање је било у складу и са одредбама члана наших тада 504ђ став 2 и 4 ЗКП који је важио у то време, који је нормирао да јавни тужилац може захтевати да органи унутрашњих послова предузму одређене мере или радње у датом року, да га о томе обавесте и да се искази и обавештења које је јавни тужилац прикупио у предкривичном поступку могу користити и као доказ у кривичном поступку, али се одлука не може заснивати само на њима. Поред ове одредбе члан 47 став 3 која може бити у једном делу дискутабилна, Закон о међународној правној помоћи у кривичним стварима прописује да процесна радња предузета према прописима државе молиље изједначава са процесном радњом предузетом према прописима Републике Србије и даје овлашћење суду да ове доказе предметне записнике користи у доказном поступку. Хвала.

Председник већа: Добро.

Адвокат Драган Палибрк: Молим Вас, дао ми је инспирацију мој уважени колега. Прво значи то апсолутно нема, та аналогија је потпуно недозвољена са законског аспекта јел` ми данас исказе пред полицијом апсолутно овде не можемо они су незаконити, не можемо их користити као доказ, значи самим тим су незаконити, ако нешто не може да се користи као доказ то не може да се користи као доказ и не може се оживљавати никаквим правним акробацијама. Значи то позивање на тај слободно ћу га назвати срамни члан који је својевремено био у ЗКП-у где је омогућено не само у овом предмету него у многим предметима да се потпуно закулисаним радњама од људи узимали исказе без учешћа одбране, без учешћа икаквог... ни окривљеног и икакве могућности да се на такве исказе утиче, поставе питања, доведу у сумњу такви искази, значи то не може да се подводи ни под какву правну норму, то би било исто као да полиција данас узме у 29. новембра саслуша неког грађанина и после тога или у својству грађанина, па то користи као доказ. Ми врло добро знамо да то није могуће и да то не може и управо је и наш закон о пружању међународне, ја сам то исто навео и рекао у свом уводном излагању, значи апсолутно подразумева само оно што се поклапа са нашим прописима. Па наопако да ми нешто што ми недозвољавамо примењујемо

што може у Босни или у Авганистану или тако даље да се користи, наопако би то било, а што се тиче овог другог што сте Ви рекли овај, да су то докази, ја бих највише волео у предмету који сам пре 11 година бранио овде пред уваженим већем које ја без обзира како буде увек ћу ценити и поштовати, где ми је исто клијенту глава висила о концу, а имао сам исказ из полиције који јасно указују на његову невиност, нису се ти искази користили, исто их је узимао Центар јавне безбедности у Бијељини. Како сада тај један аршин може да се користи, а сада тај аршин не важи када не иде у прилог окривљеном. Просто то је мени јасно као дан, много искуства ја имам у овим предметима да видим практично у ком правцу то иде и како се пракса мења како би се само што већи број људи осудило. Ето то је мој став, то је моја примедба...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Цитиро сам законе ...

Председник већа: Нећемо сада, можете то кроз завршну реч...

Адвокат Драган Палибрк: Ал` ако он опет буде ја ћу се опет дићи, значи...

Председник већа: Добро. Да ли има још неко нешто да изјави? Нема. Предлог нови... Изволте, оптужени Јовановић.

Оптужени Милорад Јовановић: Оптужени Јовановић Милорад. Поштовани суде овде сте прочитали изјаву, ја мислим да је [REDACTED], две изјаве из полиције, тај се човек након 5 година појавио и дао изјаву у суду у Бихаћу за време прошлог суђења мог, гдје је реко не знам ко је мене ставио ко је мој потпис ставио, имате ту, то нисте сад навели. Имамо изјаву [REDACTED] старога онога чиче што тражи јадан дјете своје, што је реко да је Алибеговић њих два дана скупљо писо Полицијској станици Сански Мост шта ће они говорити...

Председник већа: Само лакше, не морате да вичете тако, полако говорите.

Оптужени Милорад Јовановић: Извините, извините...

Председник већа: То можете и кроз завршну реч, него ја питам да ли има нових предлога и да ли има примедби још?

Оптужени Милорад Јовановић: Мени цабе све моје што ја год кажем и мој бранилац, Ви сте зацртали мене осудили тако ће бити, хвала Вам, али ја сам код Бога чист.

Председник већа: Добро.

Оптужени Милорад Јовановић: То ми је једино од Бога драго.

Председник већа: Ако немате ништа више да додате...

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

На основу члана 408 став 2 ЗКП-а

доказни поступак је завршен.

Завршне речи странака

Изволте тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани суде, заменик тужиоца за ратне злочине Векарић Бруно. Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије остаје у свему при оптужници КТО број 1/17 прецизиране 02.07.'20. године која је преузета из Тужилаштва - Тужитељства БиХ Посебног одјела за ратне злочине и уређена према законима Републике Србије против Јовановић Милорада за кривично дело из члана 142 став 1 у вези са чланом 22 КЗ СРЈ. Ово кривично дело врши онај ко кршећи правила Међународног права у време оружаног сукоба нареди или изврши неко од алтернативно одређених радњи извршења кривичног дела која су таксативно наведена у овом законском члану. Конкретно тужилаштво терети Јовановић Милорада за убиство једног цивилног лица и мучење и нечовечно поступање против најмање 13 цивилних лица, као и проитвзаконито одвођење, противзаконито затварање најмање 14 лица чиме је извршио ратни злочин против цивилног становништва.

Није спорно да извршење овог кривичног дела са аспекта домаћег међународног уговорног права, међународног обичајног права и општих принципа међународног кривичног права представљало кривично дело у време његовог извршења, јер самим тим повлачи кривичну одговорност за учињење истог.

Сматрам да је тужилаштво ван разумне сумње доказало испуњеност заједничких битних елемената кривичног дела ратног злочина, да је у инкриминисаном периоду постојао оружани сукоб, да је у конкретном случају постојало кршење правила Међународног хуманитарног права и да је оно било тешко, да постоји веза између радње оптуженог и оружаног сукоба, односно да је оптужени дело извршио користећи контекст оружаног сукоба, да је кривично дело почињено против особа које нису активно учествовале у непријатељствима, односно против заштићених лица како је то предвиђено Женевском конвенцијом, о томе ћу нешто мало више рећи касније.

Постојање оружаног сукоба током суђења, као неспорна чињеница утврђено је постојање оружаног сукоба као битног елемента кривичног дела ратног злочина, он је трајао на територији БиХ у време извршења кривичног дела које се оптуженом ставља на терет у јуну - јулу '92. године, одвијао се између оружаних формација на страни бошњачког, српског и хрватског народа који су живели на територији БиХ. Такав оружани сукоб је био довољног интензитета и представљао је по свом карактеру немеђународни унутрашњи оружани сукоб на који су применљиве одредбе Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.'49. године и одредбе Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.08.'49. године, о заштити жртава немеђународних сукоба који су ратификовали Одлуком Народне скупштине ФНРЈ број 24/50, а које су као што је познато постале саставни део материјалног кривичног права Републике Србије. Из тог разлога ове уговоре тужилаштво је навело као основ своје оптужнице односно као основ кршења правила међународног права.

Будући да је у току главног претреса, оба главна претреса, припремног рочишта није оспоравана чињеница постојање унутрашњег односно немеђународног сукоба на

подручју БиХ између Армије БиХ и војске Републике Српске, сматрамо да се око овог елемента кривичног дела не треба дуже задржавати, да су ове чињенице сагласне обе стране у поступку. Поред тог постојање оружаног сукоба на подручју БиХ укључујући и подручје општине на којој је почињено кривично дело, доказано не само утврђеним чињеницама већ пресудама Међународног кривичног суда за бившу Југославију, исказима саслушаних сведока, па и исказом окривљеног.

Тешка кршења међународног хуманитарног права - оптужница у овом предмету заснива се на члану .... предмета заснива на члану 142 КЗ СРЈ у вези са чланом 22 и заједничким чланом III Женевске конвенције који одражава темеље хуманитарне принципе на којима су засноване Женевске конвенције у целини. Заједнички члан III је део међународног обичајног права и сва дела набројана на том месту представља озбиљна кршења међународног права које повлачи индивидуалну кривичну одговорност починиоца. Ове чињенице не препознаје само теорија него и пракса изражена кроз пресуду Међународног кривичног суда за бившу Југославију, па би навео само неке - пресуда претресног већа у предмету Блашкић - параграф 176, одлука о надлежности у предмету Тадић - параграф 89, одлука жалбеног већа у предмету Тадић по интерлокутарној жалби одбране ненадлежност суда из '95. - параграф 70, пресуда жалбеног већа у предмету Челебић - параграф 143 и параграф 167.

У погледу кривичног дела ратни злочин над цивилним становништвом - неспорно је да је забрана ратних злочина такође део обичајног међународног права и то како у међународном тако и немеђународном оружаном сукобу, ово се види како из студије Међународног комитетат Црвеног крста, конкретно Правила 93 Студије обичајном међународном хуманитарном праву објављеног од стране Црвеног крста 2005. године, како из судске праксе националних судова и међународних трибунала.

Сматрамо да је извршење конкретног кривичног дела недвосмислено представља озбиљно тешко кршење међународног права и тако је испуњен и тај битни елемент кривичног дела ратног злочина.

Веза између кривичног дела и оружаног сукоба односно да ли је дело извршено у контексту оружаног сукоба, указујем нарочито на праксу Трибунала Међународног кривичног суда за бившу Југославију према којој да би се показао нексус између кривичног дела и оружаног сукоба није потребно доказивати да је на подручју на ком су се десили злочини из оптужнице било стварних борбених дејстава. Довољно је да су злочини за које се оптужени терети били тесно повезани са непријатељствима који су се догађали и на другим деловима територије под контролом страна у сукобу. То можемо такође видети кроз одређене одлуке Трибунала у следећим предметима - пресуда претресног већа у предмету Налетилић и Мартиновић - параграф 177, одлука жалбеног већа у предмету Тадић по интерлокутарној жалби одбране на надлежност суда '95. - параграф 70, пресуда предметног већа у предмету Челебићи - параграфи 193 до 195. Дакле, не тражи се уска узрочно последична веза између оружаног сукоба и почињеног злочина, већ да је постојање оружаног сукоба у знатној мери утицало на способност починиоца да почини злочин, на његову одлуку да га почини, на начин почињења или циљ са којим је почињен.

Другим речима, у конкретном случају управо је постојање оружаног сукоба на овом подручју омогућило оптуженом Јовановић Милораду да носи униформу и оружје, да се слободно креће на територији под контролом оружане формације којој је

припадао и да је најзад извршио насиље над припадницима оног народа који се у таквим околностима налазио у ситуацији потпуне безизлазности и беспомоћности, који у тренутку извршења кривичног дела ничим није представљало опасност по њега или њему ближњима. Наведене околности окривљени је искористио како би извршио кривично дело ратног злочина и због тога је испуњен битан елемент овог дела да је оно извршено у контексту оружаног сукоба. Статус жртве, особа које немају активну улогу у непријатељствима према заједничком члану 3 Женевске конвенције али и члану 4 где ни један елемент дакле, то смо мало пре дискутовали и рекао сам само да ћу се на то осврнути, ни један елемент члана 4 Женевске конвенције да су они били евентуално ратни заробљеници, претпостављам да је то хтео да укаже кроз испитивање сведока мој уважени колега Палибрк, дакле није испуњен, тачка а, тачка б, тачка а има шест ставки које описују тачно када је неко ратни заробљеник, односно када није, ни један услов није испуњен и тачка б има два такође ни један услов није испуњен. Дакле ни у једном тренутку тужилаштво није имало дилему код квалификације овог кривичног дела о одређивању статуса жртава, обзиром на документацију којима је располагао, изјаве сведока и јасно је определило статус жртава да су цивили. Члан 3 став 1 тачка а Женевске конвенције о заштити цивилних особа за време рата од 12. августа '49. прописао је да су цивили лица која не учествују непосредно у непријатељствима, подразумевајући ту и припаднике оружаних снага које су положили оружје као и лица онеспособљена за борбу услед болести, рањавања, лишења слободе или било ког другог разлога.

Међународна судска пракса - Међународни кривични трибунал за бившу Југославију у предмету Хашки трибунал, Међународни кривични трибунал за бившу Југославију против Тихомира Блашкића и других из 2000. године дефинише цивила као сва лица која припадају или више не припадају нечијим оружаним снагама. У том циљу забрањени су и убудуће се забрањују у свако доба и на сваком месту према горе наведеним особама следећи поступци: повреде које су нанешене животу и телесном интегритету, нарочито све врсте убистава, сакаћења, свирепости и мучења, повреде личног достојанства, нарочито увредљиви и понижавајући поступци.

Основаност оптужбе и анализа доказа - Милорад Јовановић је оптужен што је за време унутрашњег немеђународног сукоба, оружаног сукоба на територији БиХ који се водио у периоду од '92. до '95. године између оружаних формација на страни српског, бошњачког и хрватског народа за време оружаног сукоба између војске и милиције Српске Републике БиХ касније Републике Српске с једне стране и Армије Републике БиХ с друге стране, у својству резервног милицајца Министарства унутрашњих послова Српске Републике БиХ СЈБ Сански Мост, Одељење станица милиције Лушци Паланка, заједно са командиром одељења милиције [REDACTED] који је у међувремену преминуо, и другим непознатим припадницима цивилне и војне милиције кршећи правила међународног права из члана 3 став 1 тачка а и ц IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.'49. године која је ратификована одлуком Народне скупштине ФНРЈ, Службени лист ФНРЈ број 24/50 члан 4 став 1 и став 2 тачке а и е и члан 13 став 2 и став 3 Допунског протокола Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, Протокол 2, вршио противзаконита одвођења, затварања, мучења, нечовечно поступао према цивилном становништву бошњачке националности, наносио велике патње и повреде телесног интегритета и здравља, и извршио убиство једног цивила, тако што је током јуна и јула месеца '92. године принудно одводио цивилно становништво, противзаконито одводио цивилно становништво несрпске националности из њихових

кућа из насеља Модра, Скуцани Факуф, Напреље, Лукавица и других околних села са ширег подручја Санског Моста, те исте противзаконито затварао у просторије спомен музеја „Симо Миљуш“ у Лушци Паланка Општина Сански Мост, а који објекат је обезбеђивала милиција Одељења у Лушци Паланци, да би затечене цивиле у просторијама тог објекта или након одвођења на испитивање у просторије Одељења милиције који се налазило у непосредној близини заточеног објекта, са циљем изнуђивања информација о поседовању оружја или других информација везаних за наводно организовање цивилног становништва тих насеља ради пружања отпора српској војсци, ударао ногама, рукама, палицом, кундаком и цевима пушке и другим предметима по свим деловима тела, све затворене цивиле међу којима су били

је везао ноге и руке штриком за столицу и плафонску греду, па је их је тако везане премлаћивао до изнемоглости, а током таквог поступања према кога је приморао да се крсти, да пузи по поду, љуби његове војничке чизме, предузимао према њему увредљиве и понижавајуће поступке сличне природе, у намери да му нанесе велике патње и повреде телесног интегритета и здравља, и услед последица таквог поступања је у просторијама заточеног објекта и преминуо, чиме је учинио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези са чланом 22 КЗ СРЈ.

Што се тиче елемената кривичног дела у погледу кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва радња извршења окривљеног Милорада Јовановића који је у време оружаног сукоба у својству резервног милиционера МУП-а Републике Српске СЈБ Сански Мост, Одељење милиције у Лушци Паланци, вршио противзаконита одвођења и противзаконита затварања, мучења, нечовечно поступао према жртвама, наносио велику патњу и многима оштетио здравље, као последица тога наступила и смрт је дело из члана 142 КЗ СРЈ у вези са чланом 22 предвиђено у нашем законодавству, заснива се на заједничком члану III Женевске конвенције из `49. и дефинише да се према лицима која не учествују непосредно у непријатељствима подразумевајући ту и припаднике оружаних снага који су положили оружје, лица онеспособљена за борбу и тако даље, оно што сам већ навео код битних елемената и према њима ће се поступати у свакој прилици човечно без икакве неповољне дискриминације засноване на раси, боји коже, вери или убеђењу по рођењу или имовном стању или било ком другом мерилу, па у том циљу забрањује се у свако доба и на сваком месту према наведеним лицима поступци који се наносе њиховом животу и телесном интегритету, нарочито све време убистава, сакаћења, свирепости и мучења. Неке од радњи извршења признао је и сам окривљени у својој одбрани и у комуникацији са сведоцима. У комуникацији са на пример, потврдио је да је одвео из куће Делићевог комшију, да је заједно са другим лицима учествовао у мучењу и нечовечном поступању, окривљени Милорад Јовановић је признао у комуникацији са када је потврдио да је једног оштећеног ударио више пута.

Што се тиче времена и места извршења кривичног дела оно није спорно, сви оштећени и сведоци су одвођени из подручја места наведених у оптужници комбијем - купилицом у јуну и јулу `92. године у Лушци Паланку у спомен музеј „Симо Миљуш“. Сви сведоци којима је приказана слика лица места односно извршења кривичног дела

прецизно и јасно определили су станицу у Лушци Паланци и спомен музеј кућу „Симо Миљуш“. Иако већина сведока, па у једном тренутку и сам окривљени спомен музеј „Симо Миљуш“ назива логором, Тужилаштво за ратне злочине није нашло доказа да је место извршења заиста и било логор. Сматрамо да је спомен музеј „Симо Миљуш“ био нека врста сабирног центра за мушке припаднике бошњачке националности из којих су неки потом транспортовани у логоре, а неки су пуштени, нажалост неки од њих су и убијени.

Сведоци су јасно говорили о организацији и функционисању овог центра, наводећи лица, имена и командну структуру. Што се тиче времена када је убијен [REDACTED] према изјавама сведока и датума смрти у изводу из матичне књиге умрлих, опште позната чињеница, то у својим исказима су потврдили у супруга и син покојног [REDACTED] да је датум смрти у складу са законом који се примењује у БиХ преузет из бивше СФРЈ, предвиђено да када су у питању нестала лица посебно она која су нестала у ратним околностима чињеница смрти може одредити административним путем без проналаска тела жртава, зато је могућа разлика у датумима када се догађај фактички одиграо и издавање извода из матичне књиге умрлих, обзиром да тело [REDACTED] никад није пронађено. Овакав случај имали смо у бројним предметима пред Већем за ратне злочине Вишег суда у Београду, управо у предметима КПо2 11/2017 као и предмету пред овим већем КПо2 8/17. Дакле датум у изводима из матичне књиге умрлих и време смрти наведених у оптужници не мора бити усаглашени, обзиром да као што је овде био случај резултат запажања или процена родбине која је пријављивала смрт или нестанак својих ближњих, а из неких својих интереса често због пензије. О овој чињеници јасно је сведочио и сведок [REDACTED]

Да је био припадник резервног састава СЈБ Лушци Паланка у критично време и на критичном месту и да је дужио дуго наоружање указују документи који су изведени у фази главног претреса. Преглед рада РСМ Лушци Паланка и списак припадника ОМ у Лушци Паланка са бројевима дугог наоружања, као и изјава више сведока које ћу даље презентирати.

Сведок [REDACTED] остаје при исказу који је дала у БиХ, окривљени Милорад Јовановић је одвео супруга [REDACTED] у јулу '92., пре тога је одвео свекра и девера [REDACTED]. У овом сведочењу је најупечатљивија једна ствар, дакле реченица окривљеног Милорада Јовановића када је [REDACTED] хтео да понесе таблете које пије као редовну терапију и које је са собом приликом противзаконитог одвођења желео да понесе, Милорад Јовановић му је рекао: „неће ти то тамо требати“. Ово изјава је веома специфична, а ова лица такође наводе да су они одведени плавим комбијем такозваним купилицом. Такође сведокиња на питање Милорада Јовановића у каквој је униформи био, одговорила је са „не знам Милораде то је био страх“, а Милорад Јовановић сам одговара: „знам, знам“.

[REDACTED] наводи да је у јулу '92. године Милорад Јовановић са другима одвео купилицом - комбијем у Лушци Паланку у кућу „Симо Миљуш“. У спомен музеју „Симо Миљуш“ [REDACTED] послао је окривљеног Милорада Јовановића коме је наредио да дигне руке и тукао га палицом близу сто пута у првом маху, потом је тучен више пута, највише га је тукао Милорад Јовановић, нпознаје и видео је [REDACTED] у „Симо Миљушу“. Навео је да познаје Јовановића, наводим, цитирам „као самог себе“. Препознао је и одредио је место извршења

кривичног дела кућу „Симо Миљуш“, потврдио је изјаву [REDACTED] да је Милорад Јовановић дошао по [REDACTED]. На питање председника већа да ли се сећа шта је рекао на главном претресу, у првом претресу рекао је да је ударио сведока два-три пута, а да сада то негира, одговорио је: „[REDACTED] једног јесам, али сам ја мислио да је то други човек, [REDACTED], ја мислим да сам њега ударио и да је то он“. Сведок је потврдио да је окривљени Милорад Јовановић ударио [REDACTED] три пута, а њега је ударио сто пута. На питање председника већа да определи да није [REDACTED] него [REDACTED], Милорад Јовановић одговара: „е то, тај да“.

Окривљени се наравно може бранити онако како мисли да је најбоље за њега, али непоузданост његових тврдњи управо је упечатљиво ово сведочење када је окривљени рекао за [REDACTED] да му није позната његова судбина на припремном рочишту, а на главном претресу првом је рекао да јесте и да зна шта се са њим десило.

[REDACTED] остаје при изјави, мислим преминулом пошто је то све прочитало, остаје при изјави коју је дао у Кантоналном тужилаштву у Санском Мосту. Одведен му је син Садо у „Симо Миљуш“, [REDACTED] му је био са [REDACTED], чуо је од [REDACTED] да су [REDACTED] тукли сваки дан, не познаје Милорада, али он је био полицајац тамо, рекао је овај сведок.

[REDACTED] остаје при исказу датом 15.10.2015. у БиХ, потврђује одвођење [REDACTED]

[REDACTED] наводи да је у критичном периоду окривљени Милорад Јовановић ухапсио односно одвео њега и његовог брата у комби са рукама на потиљку, одвео их је у Лушци Паланку. Навео је: „ја, моја четири брата и отац смо одведени, иза нас су остале жене и двадесетпеторо деце, како бисте се Ви осећали да иза Вас остане четворо малолетне деце и жене које плачу и вичу“. По његовим наводима Милорад Јовановић је био униформисан. Определио је његову висину 165 до 170 сантиметара. Потом га је у станици тукао Милорад Јовановић да би њега и друге затворенике у „Симо Миљуш“ испитивали тако што [REDACTED] испитује, а Милорад туче. Изашао је са четири поломљена ребра из Лушци Паланке, а поломио му их је Милорад Јовановић, тукао га је два-три пута дневно каже. Његово сведочење у вези са смрћу [REDACTED] је јасно и прецизно, потврдио је да је [REDACTED] био са њима у подруму, просторијама спомен музеја „Симо Миљуш“, да је дошао исти дан кад и они, у 9 сати дошао сам у „Симо Миљуш“. Потврдио је причу супруге [REDACTED] да се овај сам јавио у станицу, тврди да је [REDACTED] био са њима у подруму све док га је окривљени Милорад Јовановић није убио. Како је сведок навео Јовановић Милорад је дошао око 11-12 сати била је субота и чуо је да је Милорад Јовановић рекао: „ајде да видимо шта ради она турудија“, ушао је и почео тући све а онда се обратио [REDACTED]: „ево усташе што је клао српску децу `41.“, Дедо је одговорио: „нисам алаха ми тада сам био малекан“. Милорад Јовановић је рекао: „нема везе ти си сад усташа“ и тако га је са двојицом тукао чизмама, рукама, бејзбол палицама, дигао је три прста и рекао „шта то све значи за Србе“, терао га је да се крсти, па је након тога што је псовао натерао га да му љуби чизме. Када му је овај пошао љубити чизме, већ је тада био на самрти, готов, пао је на стомак, Милорад Јовановић се попео војничком петом између плећа и окретао пету под углом од 95 степени, како је навео сведок, онда га је узео за ноге и рекао „види како се може направити салто уназад“, пребацио је човека на леђа, човек је ударио - „ошинуо“ о бетон како каже, „ја сам лично видео лево и десно око, човек је већ био мртав. Није прошла сат времена наишао је комби, набили су [REDACTED]

врећу на главу, једни за руке једни за ноге, отишли према Гредару и Босанској Крупи. Дотични Јовановић је сто посто, лично сам присуствовао, убио га је, он зна шта је са њим даље урадио, нека га буде срамота, иза човека је остало деветоро малолетне деце, два мала детета, то могу да потврде [REDACTED]; навео је сведок [REDACTED].

Сведок [REDACTED] остаје при исказу који је дао надлежним органима БиХ. Одведен је у Симо Миљуш заједно са [REDACTED] у јуну '92. године, познавао је окривљеног Милорада Јовановића ал` не по презимену већ по оцу. Тукао га је окривљени Милорад Јовановић палицом, данас има последице. У свом сведочењу окривљени је признао да га је ударио два-три пута. Сведок је потврдио да је Милорад Јовановић тукао и [REDACTED] и друге.

Сведок [REDACTED] остаје при исказима датим надлежним органима БиХ. У критично време у спомен музеју „Симо Миљуш“ Милорад Јовановић га је тукао палицама, песницом, до те мере да је губио свест. Понижавао га је и ударао га је кундаком пушке у леђа, потврдио је да је Јовановић тукао и друге људе.

Сведок [REDACTED] остаје при исказу датог надлежним органима БиХ. Познавао је окривљеног Милорада Јовановића по оцу, плашио га се јер је одводио људе, зато што је одвео његовог комшију [REDACTED]. У свом сведочењу Милорад Јовановић је признао да је одвео [REDACTED] у Лушци Паланку у музеј „Симо Миљуш“.

Сведок [REDACTED] остаје при исказу датог надлежним органима БиХ. Препознао је Милорада Јовановића, навео је да је био униформисан, навео је да је 14 - 15. јуна одведен, али да га није одвео Милорад Јовановић. У „Симо Миљуш“ га је тукао Милорад Јовановић, није могао да дише, тукао га је у груди са палицом.

Сведок [REDACTED] остаје при исказу који је дао надлежним органима БиХ. Познаје Милорада Јовановића као доброг момка са којим је играо фудбал. 17. јуна су га одвели лица међу којима је био и Милорад Јовановић у Лушци Паланку, навео је да је Милорад Јовановић био наоружан паповком. Сведок је навео да је окривљени Милорад Јовановић тукао тако што га је везао канапом наглавачке и потом тукао, како је навео „сто комада ми је сложио први пут, био је посебно суров“, како је сведок навео да је имао финих идеја за пребијањем, „на пример кладио се да ће га из првог ударца оборити“. Чуо је да је [REDACTED] убијен у Паланци. Када је окривљени Милорад Јовановић негирао његове тврдње сведок је рекао „молим те упали слику да те погледам у лице тако ти бога“.

Сведок [REDACTED] био је у критично време затворен у „Симо Миљуш“, сведочио је како је окривљени Милорад Јовановић тукао [REDACTED] пендреком, рукама и ногама, чиме је потврдио [REDACTED] исказ и још неких сведока.

Сведок [REDACTED] [REDACTED] остаје при исказу датог државним органима БиХ, потврдио је да је [REDACTED] одвезао [REDACTED] трактором из његове куће у станицу у Лушци Паланку у критично време, што се поклапа и сведоком који је данас сведочио и његовим исказом. Чуо је од [REDACTED] [REDACTED] убијен у Лушци Паланци у „Симо Миљуш“, да је завршни ударац задао Милорад Јовановић. Стао му је петом на кичму и окренуо му је, умро је на [REDACTED] рукама, све је видео и [REDACTED] [REDACTED], да је тело однесено, да га је оставио у врећу и да га је однео [REDACTED] и да

је [REDACTED] видео тело на крају сметлишта и препознао [REDACTED]. [REDACTED] месар га је коњским колима закопао на Грбечу код [REDACTED], како каже сведок. Потврдио је да Милорад Јовановић лаже када је говорио да је помогао [REDACTED] и да је са њима ручао, да им никад није ушао у кућу. Ово сведочење по процени Тужилаштва за ратне злочине има посебну тежину, обзиром на околност да су два сведока убиства [REDACTED] и [REDACTED] недоступни суду и тужилаштву. Наиме сведок је навео да му је [REDACTED] и [REDACTED] описали догађај на потпуно идентичан начин као и [REDACTED] који је сведочио пред овим већем. То је навела и његова мајка [REDACTED].

Сведок [REDACTED] остао је при исказима које је дао пред надлежним органима БиХ, био је милиционер који је потврдио да су људи затварани у „Симо Миљуш“, видео је драматичне сцене унакаженог [REDACTED]. Сведок је у критично време видео [REDACTED] у станици у Лушци Паланци у ходнику станице, да је био претучен. Навео је да му је Јовановић дао флашу с нафтом, потом је видео тело мртвог човека у комбију који вози [REDACTED] и [REDACTED]. Напомињемо да је [REDACTED] такође чуо и видео да су тело одвезли [REDACTED], а да је тело [REDACTED] препознао на сметлишту управо [REDACTED].

Сведок [REDACTED] је сведочио да је у критично време био са окривљеним Милорадом Јовановићем кад су приводили Муслимане. Потврдио је да је окривљени имао маскирну полицијску униформу. Такође је потврдио да је [REDACTED] [REDACTED] приведен у „Симо Миљуш“.

Сведоци чији су се искази читали на главном претресу - [REDACTED] је потврдио да је доведен у „Симо Миљуш“, да су га тукли, памти [REDACTED] и друге који су га тукли. Његов исказ је значајан за Тужилаштво за ратне злочине пошто потврђује присуство [REDACTED] у „Симо Миљушу“. [REDACTED] је навео да га је из његове куће у критично време одвео Милорад Јовановић заједно са [REDACTED] и још пет војника, као и [REDACTED] у спомен музеј „Симо Миљуш“. Тукли су га многи, а један од њих је и Милорад Јовановић. Видео је и закључио да је и друге људе из Бихаћа највише у „Симо Миљушу“ управо тукао окривљени. Видео је у „Симо Миљушу“ и [REDACTED].

[REDACTED] је навео да су у спомен музеју „Симо Миљуш“ били крвави зидови од нечовечног поступања и мучења затвореника, да га је учестало тукао млади војник Милорад Јовановић. Видео је да су [REDACTED] убацили у њебету мртвог и да су га полицајци и војници изнели напоље. Од очаја је исекао себи вене.

[REDACTED] навео је да су га у јуну месецу одвели у Лушци Паланку управо Милорад Јовановић и [REDACTED] звани [REDACTED]. Познавао је Милорада Јовановића као зета [REDACTED], сведочио је да је Милорад Јовановић у спомен музеју „Симо Миљуш“ тукао по целом телу палицом, у просторијама спомен музеја „Симо Миљуш“ чуо је плач и запомагање других људи који су такође били мучени и према којима се нечовечно поступало, наводио је да га је окривљени Милорад Јовановић тукао два дана по један сат непрестано. Знао је Милорада Јовановића као зета [REDACTED], као лугара из подручја Вакуфа из Лушци Паланке, црне косе, јаче грађе, високог између 175 и 180, дакле разлика је 5 центиметара, у ономе што покушава кроз препознавање да докаже. Видео је [REDACTED] у „Симо Миљуш“.

█ навео је да га је Милорад Јовановић тукао палицом свуда по телу у спомен музеју „Симо Миљуш“. Навео је да су најсуровији били Милорад Јовановић и █, а да је најгори био Милорад Јовановић. Видео је како је нечовечно поступао према █ кога је највише тукао, чуо је да је █ умро у „Симо Миљуш“, а да су га одвезли у непознатом правцу два човека и Милорад Јовановић.

█ покојног █ потврдила је да је њен муж отишао трактором у Лушци Паланку и да се пријавио у станицу милиције, наводи да је чула од █ који је био очевидац злочина, █ и █ да је █ убијен од стране Милорада Јовановића у спомен музеју „Симо Миљуш“ и у овом случају тужилаштво сматра важним чињеницу да је █ потврдио опис догађаја убиства њеног █.

█ је видео █ у станици у критичном периоду, а од Милорада Јовановића је чуо да је █ отишао у гепеку према селу Поткрај. Рекао је сину и жени █ да га је убио Милорад Јовановић односно да је то чуо од самог Милорада Јовановића и где је одвезено његово тело. █ је описао атмосферу, он није хтео да сведочи чини ми се прошли пут, али он је описао атмосферу у овој изјави коју је дао у Босни, описао је атмосферу и организацију у спомен музеју „Симо Миљуш“ и наводи да је тамо било мучење и нечовечно поступање према затвореницима.

Сведоци одбране █ потврдио је да је окривљени Милорад Јовановић дужио аутоматску пушку, да је Милорад Јовановић приводио лица у Лушци Паланци и у „Симо Миљуш“, видео █ а и █ свог крвавог који се жалио да га боле бубрези. Видео је крваву мрљу на поду. █ је такође потврдио да је Милорад Јовановић приводио лица из њихових кућа у Лушци Паланку, потврдио је да су у „Симо Миљуш“ били и да их је видео █, затим █, прво су се једва сетио █ а потом је рекао да га познаје добро.

█ је потврдио да су привођење радили он и Милорад, има сазнања да је █ можда преминуо и да је војна полиција претукла █. █ је сада сведочио кроз ова питања и сам је отприлике рекао шта мислим о овом његовом сведочењу.

И да резимирам, дакле сведоци █, посредно и █ и █, су у својим исказима потврдили да су у јуну и јулу 1992. године оптужени Милорад Јовановић противзаконито одводио лица из њихових кућа у Лушци Паланку, да су противзаконито били затварани у спомен музеју „Симо Миљуш“.

Сведоци █ у својим исказима потврдили да је у јуну и јулу у спомен музеју „Симо Миљуш“ према њима и другим лицима Милорад Јовановић нечовечно поступао, мучио

их, да их је тукао и на тај начин наносио тешке телесне повреде и велику патњу. Некима од њих је на тај начин нарушио тешко здравље.

Сведок [REDACTED] је прецизно и у детаље по процени тужилаштва који не могу бити измишљени описао убиство [REDACTED] од стране Милорада Јовановића. Његов исказ са непосредним сазнањима су потврдили и [REDACTED] а посредним сазнањима [REDACTED] и [REDACTED].

Милорад Јовановић је својим радњама, тако што га је мучио и нечовечно поступао и наносио велику патњу [REDACTED], а као последица таквог чињења наступила је смрт [REDACTED]. Наглашавам да два сведока која такође имају сазнања о смрти [REDACTED] нису доступни ни Тужилаштву за ратне злочине ни суду, обзиром да живе у Сједињеним Америчким Државама и Холандији, али су на идентичан начин описали догађај [REDACTED].

Одбрана окривљеног, Милорад Јовановић се бранио тако што је негирао извршење кривичног дела које му се ставља на терет. У више наврата ипак сам признаје поједине радње извршења па тако док негира кривицу на главном претресу пред већем за ратне злочине Вишег суда у Београду приликом сведочења [REDACTED] признао је да је одвео из његове куће [REDACTED] у Лушци Паланку односно у спомен музеј „Симо Миљуш“. Истовремено док негира кривицу на главном претресу приликом сведочења [REDACTED] и [REDACTED] признаје да је у просторијама спомен музеја „Симо Миљуш“ ударао више пута [REDACTED]. У неколико наврата може се утврдити да оптужени говори неистину, да на тај начин покушавао да отклони и умањи своју одговорност. На пример на припремном рочишту навео је да му није позната судбина [REDACTED], а на главном претресу приликом сведочења [REDACTED] је рекао супротно да му је позната трагична судбина поменутог [REDACTED].

Одбрана је током поступка настојала да оспори веродостојност исказа због начина до којих су надлежни органи из Босне долазили до ових исказа, да би истовремено када је по њиховој процени било у интересу за окривљеног презентирао одлуке управо надлежних органа, Ви нисте тада били ту, управно надлежних органа из Босне који апсолутно немају никакве везе са поступком који се водио пред овим већем. Искази малобројних сведока одбране само су потврдили поједине делове оптужнице па тако [REDACTED] потврдили да је окривљени Милорад Јовановић одводио цивиле из њихових кућа, [REDACTED] је на пример рекао да су привођење урадили он и Милорад. Истовремено је навео да је [REDACTED] можда преминуо уз навођење да су га пресвукли војни полицајци што се подудара са тврдњама сведока тужилаштва. [REDACTED] је навео и да је видео у критично време у „Симо Миљуш“ [REDACTED] дакле сведоке који су теретили окривљеног Милорада Јовановића. Истовремено неке од тврдње сведока одбране [REDACTED] непоуздане су, пример прво наводи да се једва сетио [REDACTED], а потом је навео да га је добро познавао. Сведок [REDACTED] је потврдио је да је Милорад Јовановић био наоружан аутоматском пушком приликом противзаконитог одвођења људи из њихових кућа, као и да је видео крвавог [REDACTED] у „Симо Миљуш“ који се жалио да га боле бубрези. Нико од сведока одбране није успео

да умањи и обезвреди доказну снагу сведочења и материјалне доказе које је извело Тужилаштво за ратне злочине.

Што се тиче урачунљивости Милорада Јовановића оно није доведено у питање и он је био свестан свог дела и хтео је његово извршење, стање његове воље и свести чине облик виности директан умишљај. На конкретном случају примењују се одредбе КЗ СРЈ а не одредбе КЗ СФРЈ односно основног кривичног закона и Кривичног законика што је условљено одредбом закона који обавезује да се на конкретан случај има применити најблажи закон рачунајући време од његовог извршења до доношења пресуде.

Олакшавајуће, отежавајуће околности - што се тиче околности која утиче на висину казне мишљења сам да на страни оптуженог Милорада Јовановића нема олакшавајућих околности, држање после извршења кривичног дела оптужени Милорад Јовановић негира дело и не показује кајање за исто. Јачине угрожавања и повреда заштићеног добра у конкретном случају се ради о кривичном делу које по самој својој природи представља једно од најтежих кривичних дела како у домаћем тако и међународном праву. Радње оптуженог биле су усмерене на повреду интегритета и личног достојанства, биле су исказане нарочито увредљиво и понижавајуће поступање према жртвама приликом извршења кривичног дела.

Околности кривичног дела - оптужени Милорад Јовановић је ово дело извршио тако што је искористио ванредне ратне околности, потпуно беспомоћних жртава и њихову немогућност да се супротставе на било који начин. Кривично дело извршено је уз претњу ватреним оружјем.

Поштовани суде, заједнички именоватељ овог случаја је страх жртава од Милорада Јовановића јер је одводио људе из њихових кућа, јер је сурово батинао своје жртве, страх од његове пргаве нарави и страх и присиљавање, страх који се огледао и у томе да је присиљавао покојног [REDACTED] да му љуби чизме пре него што га је убио, или једне од жртава да пије нафту док је скапало од жеђи. Сведокиња [REDACTED] описујући свој контакт са окривљеним, то описује начин: „не знам Милораде коју си униформу имао, као што сам рекао, то је био страх“. Дакле тај страх од Милорада Јовановића окривљеног од стране Тужилаштва за ратне злочине пред Већем за ратне злочине Вишег суда у Београду је по нашем уверењу он је починио ово кривично дело које му се ставља на терет и има ово дело једну димензију коју до сада ретко истичем, а то је да као што је навео, навео је сам да је породични човек, међутим истовремено десетинама породица донео је само очај, бол и патњу. У кући [REDACTED] остало је деветоро деце од тога две бебе. У кућама [REDACTED] остало је 25-оро деце и жена када су их Милорад и други одводили у пакао спомен музеја „Симо Миљуш“.

[REDACTED] и многих других љуби чија је крв бојила подове и зидове спомен музеја „Симо Миљуш“ исписују неизбрисив траг у животима њихових породица, и онда кад је злочин почињен, али и данас.

Дакле, у ширем контексту оваква дела допринела јер су се дешавала на свим странама, распламсавању мржње у осетљивом мултиентичком подручју БиХ и потом довеле до несхваћених злочина и десетине хиљада жртава. Реченица [REDACTED] „ја нисам имао никакву мржњу ни данас је немам, али само бих волео да ми објасне...“, можда улива наду.

Сматрам да ово објашњење дугује Милорад Јовановић жртвама и њиховим породицама. Тражимо да правда буде задовољена, да оптужени буде оглашен кривим. Тражим од судског већа да оптуженом Милораду Јовановићу изрекне затворску казну у трајању од 10 година. Хвала.

Председник већа: Хвала лепо. Заменик тужиоца за ратне злочине остаје при свему код прецизиране оптужнице, сматра да је изведеним доказима несумњиво утврђено да је оптужени Јовановић Милорад извршио кривично дело које му је стављено на терет и предлаже да се оптужени огласи кривим и осуди на казну затвора у трајању од 10 година.

Добро, сада ћемо направити једну паузу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Наставља се главни претрес након паузе ради одмора у 11,35.

Браниоче изволте. Настављамо са завршним речима.

Адвокат Драган Палибрк: Хвала уважена председнице већа. Као што сам на почетку свог излагања рекао и иза тога чврсто стојим. Све чланове већа изузетно поштујем и ако ми је данас, немојте ми на томе замерити, потпуно јасна каква ће одлука бити у овом предмету. Ја ћу је испоштовати овај, и не само у овом предмету него и у другим предметима где су моји клијенти и добијали и максималне казне затвора и када су ми клијенти били ослобађани знао сам да увек судите по својој савести и одговорности, знању, стручности и никада примедбе нисам имао, по томе ме веома добро знате. Али, не замерите ми на великој дози разочарења коју имам након ево завршеног доказног поступка и где нажалост моје приче које 21 пуну годину од кад сам први предмет добио из области разних злочина доле на Косову и Метохији кад сам једва главу сачувао живу да бих спасио Милоша Јокића, ево до дана данас и кад сам их „навучо“ на десетине у својој каријери, просто што сам видео и у овом конкретном предмету тај дупли аршин од кога сам рекао и мало пре када сте ме питали за примедбе да ли их имам везано за извођење ових доказа и када сам ја рекао шта сам рекао. Просто тај дупли аршин када се суди припадницима других народа у односу на то кад се суди било ком припаднику српског народа јасно је виђен и у овом предмету. Не мислим ту само на казне и не мислим ту само на чињеницу да је у проценту осуђених Срба у односу на све друге, не мислим ту ни кад су казне у питању где се Србима за нечовечно поступање, шамарање, батинање дају драконске казне, а Хрвату за убиство више људи да пет година затвора, уопште не мислим на то. Мислим на чињенице шта може доказ бити у предмету кад се суди Србину, то је конкретно било и овде у овом предмету Милорада Јовановића, и то ћу ја пробати детаљно да Вам изанализирам, а шта би био доказ у суђењу неком Хрвату. Имао сам прилике са мојим, и дан-данас

један предмет нам је жив, један нам је завршен са мојим уваженим колегом Антом Обилом у Загребу, бранимо пред Жупанијским судом у Загребу и опет Срби су тамо оптужени, ја сам га намерно замолио да ми да предмет и дао ми је, имам то у канцеларији копије предмета једног предмета Хрвату где се суди, где апсолутно осуђен Хрват добије пет година затвора, изведена су сва могућа препознавања, апсолутно постоји валидна лекарска документација и многи други материјални докази да би тај Хрват добио максималних пет година јер за њих не може више да се додели. То сам Вам као компарацију направио и увек кажем, једног дана ћу написати књигу о свему овом шта се догађало, а сада ћу се узети за овај конкретни предмет, јер овај увод моје завршне речи има смисла обзиром да је то пракса која се неумитно наставља и даље. Лако је Србина осудити. И ево још једног имамо осуђеног.

Значи, поента приче је ово што сте Ви на жалост извели као доказ. Више то говорим симболично него што ћете Ви сада баш на овим исказима сведока, рецимо [REDACTED] од 28.04.2005. или [REDACTED] који су дати у полицији где нико од одбране није могао да учествује у давању тих исказа. Нећете Ви сигурно на њима, Ви сте то мало пре лепо рекли, искусан сте Ви и одличан судија, нећете Ви на њима, бар зато да то не би боло очи, заснивати пресуду. Али ћете итекако користити пошто сте извели те доказе, користите цео тај један ешалон тенденционих изјава које су ми исто тако веома добро познате кроз десетине тих предмета које сам радио, тенденциозних изјава да се толико масакрира у опису целокупних догађаја, прво српски народ, а онда појединац коме се суди. Конкретно овде Милорад Јовановић. Значи, апсолутно сви ти искази, сви ти искази заједно, чине један скуп, како рекох, један ешалон целе те приче и они сви заједно на крају чине ту пресуду, а мени је, понављам, данас јасно, јасно је и Вама каква пресуда чека. И он је сам човек рекао шта очекује од судског већа. Иначе, и то је потпуно неправедно, да једно исто судско веће које је већ донело одлуку у једном предмету, суди у поновљеном поступку поново, јер по мени, не видим, а при том не изведе ниједан нови доказ. Ми смо предложили три ствари које смо сматрали да могу барем правду, ако ништа друго, и праведније суђење Милораду Јовановићу да учине. Сви су предлози моји одбијени и мени је јасно где то у потпуно непромењеном чињеничном стању може да води. И жао ми је што је тако јер не видим сврху моје одбране, мог ангажмана, моје ове завршне речи. Али опет из поштовања према овом послу који радим близу тридесет година, према мом клијенту, према Вама, ја ћу ипак рећи завршну реч.

Значи, извели смо доказе који по мени не могу апсолутно да буду доказ, незаконити су. И даље то чврсто тврдим. Наш Законик не познаје и никад их није познавао и само ћу да исправим колегу, драгог мог колегу и уваженог и без обзира што смо ми у овим предметима људи противници, ја њега знам и он мене, веома уважавам и то нема никакве везе са личношћу. Али морам да га исправим везано за његову завршну реч што је мало пре рекао и одмах ћу се на то надовезати. Тачно је да је постојао тај накарадан закон где је тужилац сам могао да изводи доказе, али тужилац, тужилац, не полиција, полиција не може сама да изводи ни по каквом, полиција увек ради по налогу тужиоца, није то ништа спорно, али не може да се изводи доказ од стране полиције и тај доказ се уметне у предмет судски и користи као доказ и по њему се пише пресуда. Никад није могло и неће моћи. И увођење на мала врата кроз наводно пружање међународне правне помоћи, такве ствари су накарадне и та пресуда или ова или било која друга, увек ћу се борити против таквих девијација у правосуђу јер је то практично испало да полиција пресуђује клијенту. Практично то тако звучи преко суда. Тако да и даље тврдим одговорно оно што је био предмет моје жалбе, што сам и у

уводном излагању рекао, то ћу поновити и у завршној речи, не може се на основу исказа из полиције базирати пресуда, не могу бити као докази уведени, противно је свим нашим позитивно правним прописима и увек ће бити. То је оно што сам желео на почетку да изјавим. Рекао сам већ за пример предмета који Ви врло добро знате, бијељинске ге групе где је мом клијенту тада кога сам бранио, итекако одговарало да се ти искази из полиције користе. Нисам и баш Ви ми уважена колегинице нисте, с правом ми нисте дали да их користим. Ја сам хтео да их предочавам, мало сам хтео на искусан начин да то увучем као доказ, Ви ми то нисте дозволили и то је било потпуно легитимно. Мени је драго да су они били тада у предмету јер је Вама могло да буде јасно да мој клијент није извршио дело. Али се нису користили као доказ. То сам дао као пример. Исто тако, да је потврда овог што причам и те прве моје тезе завршне речи, да сам у праву, са огромном већином сведока који су прво били саслушани у Полицијској управи Сански Мост, после тога је тужилац накнадно те сведоке испитивао. Значи, практично је сада подвео под законске оквире и нисам ништа имао против, нити би се томе могао противити, нашим позитивним правним прописима, сви они искази где је тужилац водио, али не полиција и не без присуства одбране и не без присуства окривљеног, значи где је могло свашта да се прича, а и свашта се причало. Значи, поента је овај, како се зове, да већ у старту ту имамо једну неправедну ситуацију, значи наши се предлози сви одбију, овамо се с друге стране користи исказ оних чији исказ није смео да се користи и већ у старту начело равноправности у поступку је повређено. Ето пре него што је пресуда донета, пресуду знам.

Значи, поента приче је да ево реч ја да не кажем као одбрана и само да се надовежем на ово што, и тиме бих завршио овај први део мог излагања завршне речи везано за незаконите доказе који ће се овде очигледно користити у доношењу пресуде. Што је уважени колега Векарић рекао, нисте Ви били тада, а одбрана је користила, да ли сам добро разумео, значи користила је делове тих исказа. То од мене нећете никада нити видети, нити чути, ако је нешто незаконито, не могу да га користим ни ја у одбрани, не може да га користи ни Тужилаштво у нападу. Значи, апсолутно сам ту принципијалан и у том неком смислу, драго ми је да сте нагласили да то нисам ја користио, јер то не може шта ми одговара да користим, а шта ми не одговара не. Овде се ради о принципу. Значи, оно што је овде по мени тако односно када би се сагледавао, када неко се не би бавио овим послом као ја што се бавим деценијама и на десетинама случајева, све би то тако како уважени мој колега у својој завршној речи, то је тако очигледно изгледало, ево нашло се њих петнаест, двадесет, потпуно је небитан број. Нагледао сам се ја таквих предмета, по сто њих и сви они причају, сви су убедљиви и тако тенденциозни, овај је радио то, то и то. И то би све било добро да све те исказе, све те фантазије, све те приче, имају једну потпору, једну једину потпору у материјалним доказима. И кад би слушао Вашу завршну реч некога ништа друго, да одбрана реч не каже, могао би да донесе осим тог закључка, када људи само са које стране гледају или слушају, с једне стране је тако очигледно, а можда би могао неко да донесе и закључак, ма просто је немогуће тако колега како сте Ви рекли, да су се догађаји одвијали, немогуће. А ја ћу пробати ту своју у завршној речи да објасним зашто је немогуће. Мало пре сте поменули, ово само ћу да извучим из Ваше завршне речи инспирацију, а онда ћу и оно што сам ја приметио у овом предмету. Немогуће је да неко добије сто удараца, тај један сведок је, нисам му чак ни име запамтио, Ви сте га цитирали, добије сто удараца и да преживи, сто удараца пендреком. Па то не може да се броји до сто, а не да се остане жив. То је ненормално, то је немогуће. Али то показује нешто друго, лажемо, тенденциозни смо, хоћемо да човека уканалимо и имамо неки разлог зашто то радимо и просто или нас неко то организује и није то у

овом предмету, раде то феноменално и Албанци доле када се суди Србима за ратне злочине на Косову и Метохији, раде то феноменално и у Хрватској. Понављам, само је несрећа што сам ја то све прошао и знам, врло добро кад се организује прича против неког лица, све то може да се уклопи, али једино што не може да се уклопи, то је она чувена реченица, истина се сто пута каже на исти начин, логична је, повезана са другим стварима, а лаж већ на другој степеници пада. И то је оно што је битно. Или Ви помињете тог [REDACTED] ју чији сам ја исказ пажљиво прочитао и кажете да он потврђује нешто што је рекао овај и онај. То је из Ваше завршне речи а то има практично и у првој првостепеној пресуди, мада ће друга бити иста. Али је значи поента приче да тај исти [REDACTED] уопште не прича ништа то што су ти други рекли. Значи, то се не подразумева. И само ако узмемо да прочитамо његов исказ, видећемо шта је и како је рекао. Значи, и многе друге ствари које већ из Ваше завршне речи указују да је то немогуће. Али хајде, кренимо редом. Ја сам рекао и у свом уводном излагању, није било без разлога, уважене колеге моје, зашто сам тражио да се наложи тим оштећенима, наводним оштећенима, за мене немамо ниједан једини доказ да су та лица добила статус оштећених. То ћу пробати исто да објасним. Значи, оно што ипак је свима нама, то сте Ви сјајно као неко ко је исто милион предмета радио, у првој првостепеној пресуди написали, јесте исказ сведока најнепозданији доказ. И то јесте тако. Није то ни Ваше мишљење, драга колегиние, ни моје, то је тако. Врло је кварљив исказ, врло је подложен маанипулацији, врло је подложен измишљању, конфабулацији и тако даље. Значи, поента приче материјални доказ тога. Је ли могуће да њих петнаест, двадесет, добије толике батине, толике батине. Сви смо ми људска бића. Ево ја сам важио за снажног човека, јаког човека, да добијем толике батине, не верујем да бих иреживео, то прво, то под број један, а под два, и да ако бих преживео, нереално је да бих преживео без помоћи лекара. Значи, то просто сви негде верујемо, мање или више, у савремену медицину и знамо да је то реална прича. За разлику од овог што каже колега мој уважени у завршној речи, цитирајући једног сведока, „добио сам сто удараца“ и пази молим те, ево га доживео стоту и тако даље. То је немогуће, али је апсолутно могуће да се преживи само уз помоћ лекара. И ми немамо ниједан једини медицински налаз овде, један једини. Рецимо, један сведок који се зове [REDACTED] и доста је пута овде био помињан и интересантан нам је због много ствари, значи рекао је да има ту лекарску документацију и то би ми било логично. Једино је није доставио, једино је није доставио. Али ми ћемо то што је он рекао узети као свето писмо. То је тако и никако другачије. Још се то употпуни са осталим исказима и готово, он је завешен. Значои, поента приче је да то као доказ апсолутно није изведен. Онда, апсолутно ово што сам рекао, то је да сада када ти искази сведока се узму међусобно у неку повезаност, у неку везу једно са другим, видећемо да много штрче једни од других и то ћу ја пробати да објасним. Али ћу пре тога кренути ово што сам мало пре рекао, статус оштећених. Значи, чиме смо ми, уважене колеге, доказали, чиме да су та лица била оштећена? Понављам, медицинску документацију ниједно од тих лица није приуштило, није, није нам доставило овде, значи и ми као материјални доказ немамо ништа. Даље, пошао је уважени колега од тога да су били оружани сукоби. Па, тако је, са толико експлозива и аутоматских наоружања које су имали припадници тих истих несрећних похапшених Муслимана, нису они били са тим оружјем спремни да саде парадајз, то је сигурно. Они су били део војне формације, организоване, неорганизоване, значи, признате, непризнате, то је ирелевантно. Аутоматска пушка, био сам и на ратишту и врло добро знам и у војсци, врло добро знам шта је аутоматска пушка и дужио сам је. Значи, то је нешто што није ни плуг ни за пољопривреду, ни нешто што мене чини цивилом. То ме чини припадником неке оружане формације. Рекох, не мора бити формација ни призната ни

непризната, ни део неке веће формације, значи ти си спреман на сукоб, ти ниси цивил, ти дужиш аутоматску пушку. То можемо и не морамо да се сложимо, али колега, то је евидентно тако. Но, то нема везе. Поента приче је да ниједан писани документ немамо. Имамо оружане сукобе и ајде узећемо да је то неспорно и нико то није ни оспорио. Али имамо ли ми писани оружани сукоби? Воде се ратни дневници. Па исто, мени је само с те стране драго јер је ово искусно веће и прошло је то и врло добро сви знате и за ратне дневнике и за белешке дневних догађаја, привођена лица налози за хапшење. Све то постоји, све смо то имали у другим предметима. Што то немамо овде? Зашто то овде није тако? Зашто овде немамо ниједан папир, што би исто било под материјалним доказима, један папир званичан, тај и тај дан лица приведена, та и та, привео тај и тај, били присутни од до или налоге. Ми то исто немамо, опет само пушта прича, пушта фантазија, машта. Није, фантазија и машта може да буде лепа, а ово је злонамерно, злонамерно сведочење против човека кога знају. И неко ће рећи или је можда већ рекао, па зашто баш Милорад? Па неко би био, свеједно и по правилу је то мештанин. Никад се не узима лице које не познајеш, које не знаш, које није било припадник. Не, нећеш, које је можда и чинило ратне злочине, него ћеш се увек везати за неког припадника да би платио цео народ и та политика. Знате зашто то знам? Зато што ниједан исказ сведока, ниједан исказ сведока, узмите, молим вас, значи без обзира што је мени јасна одлука, али сигурно као професионалци детаљно сте изучили предмет, само се подсетите и видите како почиње сваки исказ – српска војска је радила, почела то и то, чинила злочине, Срби су урадили то. Све вам почиње под префиксом „српско и Срби“. Видећете, ево то је и у овом предмету, то вам је у сваком другом предмету. Значи, јасна је тенденција, јасан је циљ. Цео један народ ће се показати као нападачки, злочиначки и то све, а из тог опшет ми то извлачимо и то је матрица, ми извлачимо појединачна имена. Ту је Милорад, сутра ће бити [REDACTED], и мене могу, верујте ми, могу и стварно би био крајњи ред да и мене оптуже за ратни злочин. Мислим, толико их браним да могу и мене, да петнаест скупите њих који ће мене да оптуже, верујте ми проћи ће, врло ће лако проћи да сам ја чинио злочин. Значи, поента приче је у томе да је овај без материјалних доказа ми смо дошли до тога да им дамо статус оштећених. И рецимо ево мало пре тужилац у завршној речи каже, мој уважени колега, да то да су ова лица била заиста оштећени, тврде сведоци [REDACTED], полицајци. Ниједан од њих то није рекао, ниједан од њих није рекао појединачно. Људи говоре о томе да се нешто догађало, али баш конкретно за ова лица, нико од њих није поменуо. Значи и то можете само детаљно, немој да дозволимо да не видимо шуму од дрвета. Значи и то може да се апсолутно врло јасно како ск зове, процени. Значи, с једне стране, користимо незаконите доказе где је потпуно онемогућена равноправност странака у поступку. Онда друга ствар, у овом поступку имамо и дајемо статус оштећених, лицима за које немамо ниједан доказ, ни материјални, ни у виду сведочења, сем самих њихових исказа. Ја кажем, дошао неко и избатио ме, пребио ме, појавим се после петнаест година, после петнаест година, нема ни повреда, не види се ништа, тукао ме, сто пута ме ударио, ја преживео, ево ме радим гимнастику. Фантастично, то може да прође код другог, али код мене не. Значи и даље верујем само оном што је евидентно.

Е онда долазимо до улоге мог клијента у свим овим догађањима. Тужилац полази од чињенице да је он на жалост, таква је била и прва првостепена пресуда, да је он убио [REDACTED]. А ми не само што немамо ниједан доказ, чврст доказ осим опет прича које су међусобно врло противуречне, о начину како је страдао [REDACTED]. И то обратите пажњу, двоје, троје њих, баш о самом догађају говори. Видећете

да потпуно другачије описују како се зове, сам чин, а онда немамо ни оно што је најелементарније, умишљај. Нисмо га доказали. Да ли је жеља и умишљај ишао, поготову директни или чак и евентуални ка томе да се то лице лиши живота или имамо оно друго кривично дело које сви пренебегавамо, тешка телесна повреда квалификована смрћу. Али је увек лакше иако би требало *in dubio pro reo* да буде у корист окривљеног, не, овде се у овим случајевима, у случајевима против Срба за ратне злочине, увек *in dubio pro reo* у корист Тужилаштва. Ако сумњамо, и више оно што је тужилац рекао, дај да накаркамо још. Значи, то о томе нико није водио рачуна. Да ли некога ако га бијеш, да пођемо од тога, да је поуздано, а ја тврдим да није поуздано ни утврђено да га је мој клијент тукао. Али и ако га је тукао, да ли је имао тај умишљај који се ставља и оптужницом и за који је у првој првостепеној пресуди био пресуђен. Значи то је оно што, како се зове, је остало и после овог другог првостепеног поступка, потпуно нерашчишћено. Е онда, ја ћу се, и на њему је била базирана и прва првостепена, јер морам сада о првој првостепеној, па очигледно ће бити и ова друга. Значи, већ ми је ово жалба практично, [REDACTED] је тај кључни сведок. Ми смо данас чули од сведока [REDACTED] многе ствари које можда нисмо знали. [REDACTED] [REDACTED] прошли пут није хтео да сведочи, али је ушло у записник драге моје колете, да апсолутно мој клијент и чак револтиран зато што га зову да сведочи против њега, а човек није ништа урадио, како је сам [REDACTED] рекао, то у реду је, било је пренебрегнуто у првом првостепеном поступку, вероватно ће бити и сада. Али не можемо да игноришемо ово што је [REDACTED] рекао за [REDACTED] да је лице које је било наоружано, да је поред њега његова браћа, два његова брата су била наоружана и са тим циљем приведен. Да ли Ви очекујете од таквих лица која су са аутоматским пушкама приведени, који су значи отворено сврстани на непријатељску страну, самим чином узимања оружја и узимања тог, да кажем, учешћа у оружаном сукобу, да ли Ви мислите да таква лица могу да дају објективан и непристрасан исказ? Не могу и то се и показало. Е тај исти [REDACTED] овај, ајде што је испитан на незаконит начин, то ћу већ као што сам рекао и нећу понављати више, али он у својим, потпуно је контрадикторан, пред полицијом, пажљиво то прочитајте, у својим исказима пред полицијом он уопште не помиње мог клијента као неко лице које га је хапсило, већ после тога, значи по много, много протека времена. Он се наводно сећа да је значи овај, како се зове, самом чину хапшења, значи није довољно ово што му улогу у самом Дому културе „Симо Миљуш“ даје, него још и да је хапсио. То је та тенденциозност о којој причам, дај да га забиберимо максимално, макар и лагали. Е видите, тај човек је фасцинантан да се много боље сећа догађаја који је од његовог даљег протека времена, него што је ближе протекли овај догађаја. То је просто биолошка фасцинација, али то мене не чуди. Међутим, оно за шта је мени тај сведок апсолутно најбитнији и опет то колега покушавам, не знам зашто га то толико, не знам који израз бих употребио, мој уважени колега тужилац, не знам зашто га то толико ваби, та моја диспропорција у опису висине мог клијента и зашто сам молио за препознавање јер једино препознавање може да буде валидно да би се утврдило да ли је неко лице било нешто, чинило, било на том месту или није, све остало је прича. Што не рекосте, колега тужиоче, што не рекосте за оног сведока за ког сте рекло „знам га као себе“, гануо ме много са тим „знам га“. А шта је рекао, како га зна као себе? Јел га зна, јел ишао у школу, јел био комшија са њим? Како га зна, јел су радили заједно, како га то зна? Знате како ја знам Улога Палмеа? Као себе и Ви ми верујете, и Ви ми верујете. Улога Палмеа ја бившег шведског премијера знам као себе. Не можемо тако пресуђивати и осуђивати људе. Значи, е шта каже тај господин [REDACTED]? Јовановић Милорад, ја га цитирам, ја сад цитирам, значи „Јовановић Милорада из тог периода описује као црног, сићушног, омаленог висине између 1,65 и 1,70 сантиметара и око 50 килограма.

Значи, лице које је нечовечно поступио, који га је убио је био омалене висине 1,65 и тежине око 50 килограма. Е сада, е сада, ја ћу Вам одмах објаснити зашто господин [REDACTED] не говори истину, нећу да кажем нешто грубље. Е, [REDACTED] је био полицајац, значи ово је логика, ово је животно, ово није набићали смо нас петнаест причу па ћемо сада да убијемо човека. Него [REDACTED] је полицајац, ради са Милорадом, зна га, он га стварно зна. И он је главни организатор те хајке против њега. И то Ви врло добро треба да знате. Он је организовао све ове остале да њега терете за то, што наравно нашем Тужилаштву ако треба било ког Србина оптужити, то раде перфектно. Значи и то је њима одлично дошло. Е тај [REDACTED], шта он каже? Он каже, али то можемо и голим оком да видимо, они могу сада само мањи него временом сви ми, ево ја и он смо вршњаци, сви ми како старимо нисмо више ни толико лепи, ни толико млади, смањујемо се, просто тако је, то је биологија на моју жалост и то је тако. Е сад, шта каже [REDACTED]? Значи у време, баш на питање, у време предметног догађаја, Милорад Јовановић је имао 86 килограма и 1,80 висине. Никад није био црн, нити омањи, што није тврдња браниоца него ево [REDACTED]. Погледаћете па ћете видети опис, то је 15 до 20 цм. Толико се не промашује. И пре свега 50 килограма, ово је човек који никада није имао 50 килограма, можда је имао када је био у петом разреду основне школе. Значи, поента приче Вам је моје то препознавање које сте Ви на жалост не знам из ког разлога одбили, нека је и после петнаест година и двадесет година. Кад те неко тако мучи, добије сто комада, па то га памтиш за цео живот, то га памтиш за шведски синдром, памтиш га за цео живот. Али не, лакше је осудити, лакше је оно што тужилац каже и у завршној речи и што кажу сведоци, лако је прихватити као здраво за готово. Идемо даље, полако, није то једина потпуна диспропорција. Значи, овај, како ск хове, [REDACTED] читао сам пажљиво све исказе, у свом опису њега говори и описује као плавог, високог, мршаваг, старости око двадесет година. Значи плав, овај описује да је црн, знате разлика између плавог и црног је огромна, огромна. Значи мршав, односно она је рекла мршав, висок, плав. Потпуно другачије од главног сведока Мевлуда. А онда имамо ту и [REDACTED] и он даје опис. То су лица која дају опис у свом исказу као сведоци. Он га описује значи исто мршаваг, црног тена, висине 1,80 и мало виши. Он чак иде горе, значи идемо до оних 20 цм којк сам ја рекао и плав. Четири лица описују га потпуно различито. А једино можемо да признамо овом [REDACTED] да је лице које је евидентно познато. Значи, морала су ова три лица да га препознају. Да би ми били потпуно сигурни, јер ово није Милорад, Милорад није сувоманаст, 50 килограма, то није Милорад. Значи, то лице које је малтретирао [REDACTED] и убило, није Јовановић Милорад. Тако Вам кажу Ваши сведоци. Шта ја да радим. Е идемо даље.

Значи једини, ја мало пре нисам могао да се сетим тог сведока, али у међувремену сам се сетио, једини што је он извршио препознавање, [REDACTED], нема везе, и на главном претресу, не бих имао ништа против иако је незаконски, али незаконито, али не бих имао ништа против да је [REDACTED] или сва ова лица која су већ описивала њега, препознавали на главном претресу. Шта каже [REDACTED]? Није успео да препозна Милорада Јовановића, није успео. Једини који га препознаје, зашто нису сви остали то радили? Морамо за истину да се боримо. А шта каже [REDACTED]? Значи, апсолутно каже да је имао на себи војну униформу иако сви остали сведоци описују њега, не описују, него и зна се и то је потпуно неспорно утврђено, једна од ретких неспорних ствари је утврђено да је био полицајац и да је имао полицијску униформу. Значи, хоћу да кажем врло битан, ту правим један резиме што се тиче описа, врло битан детаљ који је данас саслушани сведок [REDACTED] рекао, а то је

милион људи, „кошница“ он је употребио израз, „кошница“ људи и полицајаца, војника који ту пролазе. У тој кошници заиста оставља могућност на жалост, као човек који у животу мрава није згазио, који у животу није, ако нисам хиљаду људи помогао, нисам једном одмогао, значи са те хришћанске позиције ја наступам у својој завршној речи, не правдам ниједан злочин али хајде да у утврђивању злочина прво будемо праведни према припадницима свих народа, зауземо исти аршин, а онда и за злочине нађемо поуздане и чврсте доказе. Зато Вам то говорим. Значи, шта је поента приче? Милион људи, сигурно да су се нека зла догађала, на жалост и на једној и на другој и на трећој и на петој страни, то као папагај понављам већ више од двадесет година. И на жалост камо среће да је неко или нешто могло да спречи то. Али није и у тој хистерији, у тој гомили људи, није њему битно да своју правду оствари тако што ће тог који је стварно то чинио осуди, него увек иде та матрица, оног кога познајемо, који је мештанин, за њега ћемо се везати и преко њега ћемо кренути да доказујемо кривицу, али опет, не само тог лица, него на жалост целог народа и оног шта је тај народ радио. Видећемо за десет, двадесет, тридесет година, можда нећу бити ни жив, неко ће се ових мојих речи сетити и можда ће се доћи до тога о чему ја причам. Јер, гледајте, значи зашто сам сигуран у ово што сам рекао? Да, било је нечовечног, нељудског, нехришћанског поступања, али видите, у маси тих сведока, ви ћете рећи, да, није оптужен ни [REDACTED] ни [REDACTED], примера ради, није, али ово говорим са аспекта да су многа лица која су саслушана овде, управо та лица или [REDACTED] [REDACTED] наводила као лица од којих су добијали батине. Значи поента приче је у томе, да се могло намерно или ненамерно направити пермутација и то приписати што је неко други радио, њему. То је моја теза. Ја за моју тезу имам какве, такве доказе, Ви за Вашу имате ове исказе који су потпуно, ево сад ћу и објаснити, зашто непоуздани. Значи, овај, он је, ево оно што желим сада да пређем на нелогичности у тим исказима, објаснио сам око препознавања зашто, где је било пропуста, ево сад ћу пробати да објасним где и у самим исказима су били потпуни, ево га. Очигледно је јасна та хијерархија, овај, полицајац главни значи [REDACTED] он организује целу ту причу против свог бившег колеге. За то узима као најпоузданијег вероватно и ратног друга [REDACTED] и [REDACTED] је тај на коме се базира прва првостепена пресуда и јасно ми је у ком правцу иде се, да његов исказ буде тај костур, та кичма евентуалних злочина мог клијента. Међутим, све би то било добро да то прате други докази којих наравно нема и све би то било добро да [REDACTED] је уклопњен, па су мало се боље уклопили са другим лицима. Ево гледајте ово. Значи, ту је саслушани и [REDACTED], и то на главном претресу 18.01.2019. године. Значи, прочитајте исказе [REDACTED], у исто време су ту, присутни и овај се чак и позива [REDACTED], а [REDACTED] значи потпуно другачије него [REDACTED] описује догађаје у критичном периоду у Дому културе „Симо Миљуш“. Ево га, он га демантује, [REDACTED], његов земљак, комшија, припадник исте националности, дакле он га демантује. Па онда идемо даље. Значи колико је нелогично и неживотно то што прича [REDACTED], он не само што он добија те ненормалне батине од којих се не преживљава, а поготову не без лекара, али он у исто време види и описује детаље како је тучен, значи мој клијент туче њега, туче и [REDACTED]. Значи Ви замислите колико је животна сцена где си ти под неком јаком тортуром, проживљаваш страшне батине, мучен си на смрт и ти сво време гледаш и видиш детаље како тај исти мој клијент бије и оног другог и све видиш како га бије. Па то може само у машти и то може у добро, али не може никада добро лаж, не може никада да се добро толико испрограмира. Није то ни ниво интелигенције, ни ниво обучености да толико могу да лажу и да буде неоткривено. Значи поента приче је али идемо ми даље. Ево га, рецимо, овај, како се зове, [REDACTED] исто терети овај како се зове мог клијента, а у исто време са [REDACTED] ту је [REDACTED]

који уопште не уопште не помиње мог клијента да је био. Значи, та два човека исти догађај виде различитим очима. Ево то је исто нешто што сам приметрио јел на то сам се барем извештио добро видим нелогичности и одмах, не морам да читам предмет, ја сам га прочитао само једном, али сам одмах то нотирао. Значи, онда идемо овако, имамо ту сведока како се зове, [REDACTED] који каже да је мој клијент секао, пазите, секао, знате шта је сечење манчетом, [REDACTED] секао манчетом и тај [REDACTED] је преживео. Мислим, то просто здрав мозак, здрава логика то не може. Све то делује лепо кад се тако набифла та прича па се понавља и све то делује тако очигледно, а није очигледно, није то очигледно. Да су имали некакве сабље, што ниједан други сведок. То вам само говори о машти, о машти о лагању свих тих сведока. Ко је поменуо сем [REDACTED] сабљу? Нико. Одакле то сем измишљања, сем доказа да лаже? Нема. Онда имамо како се зове, и [REDACTED] који описује мог клијента да је имао црвенкасте ципеле што опет ниједан други, то је тако упечатљив моменат, то је ситница, то је ситница и знам да је то ситница, али намерно говорим о ситницама јер кад измишљаш, измишљаш и ситнице и онда кад то видиш да немаш покриће ни у чему другом, ни у једном другом доказу, онда та можда ситница открије и крупнију ствар, а то је да си тенденциозно теретио човека и лажно сведочио за нешто што није урадио. Е, оно што је мени исто највише запало за око, овај, [REDACTED] ово је врло битно значи, и то је, колико сам ја схватио, и нисам схватио, него је то тако, супруга од [REDACTED] Шта она каже? Она каже, ево докле вам иде та инструкција, значи да је од сведока [REDACTED], одлично сте га Ви у завршној речи поменули, драги колега, и феноменално дали шлагорт да Вам опишем шта мислим о целом овом догађају. Значи она каже да је [REDACTED] њој рекао да је убиство њеног супруга извршио Милорад Јовановић. Значи то каже [REDACTED]. А ми саслушавамо [REDACTED]. Ја сада само то не могу да се сетим, да ли је он, то је сигурно његов исказ, али не могу да се сетим да ли је то исказ дат у полицији. Но, нема везе, да ли је дат у полицији, по мени незаконит исказ или исказ после пред тужиоцем и на главном претресу, сума сумарум, [REDACTED] никада то није у званичној изјави рекао. Значи, он ће рећи [REDACTED], али неће то рећи кад га неко саслушава, јесте, ја видео да је убио или чуо или свеједно, да је убио Милорад Јовановић. Баш је тако колега. Нема проблема, полако, па, има у крајњој линији Апелациони суд. Није проблем. Значи, како се зове, или имамо [REDACTED] који исто гако описује своје батине, он добија батине, а види у другој просторији да се батина и [REDACTED]. Е сад, оно што је овај, како се зове, мени, мене, па ето, не може сада више ништа да ме зачуди, али у овом поступку, ето што би рекао уважени колега [REDACTED], пре мог, имамо пре, до мене и после мене, значи овде су саслушани и припадници српске националности [REDACTED], сведоли, [REDACTED], [REDACTED] и данас смо имали и [REDACTED]. А онда сам повезао да је [REDACTED] и раније саслушан, тако да она Ваша опсрвација да није раније о томе говорио, јесте раније говорио, јесте, јесте. Е добро, значи и то сам Вам морао мало, хвала колегиници што ми је дала мало паузе па да се и ја за моју завршну реч још мало додатно припремим, да је давао исказ и да је потпуно исто рекао што је рекао и данас. Е сад, зашто ја ово причам? Значи ти људи су врло афирмативно говорили у прилог мог клијента, бранили га. То су људи који су бвли 24 сата у полицијској станици, полицајци, ту су с њим. Значи морали би да виде да је он чинио неке злочине, ниједан од њих га није поменуо. На жалост у првој првостепеној пресуди уважене колеге, Ви нисте ни поменули исказ ових сведока, а камоли шта су рекли и образложили и зашто, чак нисте, ето нисте се ни удостојили да кажете зашто нисте поверовали у исказ тих сведока. У реду је, не верујете им, лажу, они су субјективни, али су ови објективни, ови су други објективни, које [REDACTED] све инструира шта

треба и како треба да говори. Е сад, значи, ако само узмемо да би можда једна, само да узмемо начело, оно што сам ја рекао, где ја не видех да сам добио то начело равноправности, то је изгледа само на папиру, каква црна равноправност у одбрани, ко одбрани верује и ко окривљеном? То је од века и вајкада. И те статистичке грешке, ослобађајуће пресуде, су више да се покаже да се само људи не осуђују. А посебно у овим предметима. Е сад, поставља се питање, па зашто се барем по принципу те ако ништа друго, прокламоване једнакости и правичности у суђењу, нису и ти сведоци узимали као једнаки. Има и њих подоста, има. Што је глас [REDACTED] мање битан од неког тамо [REDACTED]? Зашто? Зашто? И овај без икаквог доказа нешто тврди и овај без икаквог доказа нешто тврди. Зашто би ми веровали? Зашто то *in dubio pro geo* увек буде против окривљеног, а не у његову корист како је закон рекао? Ево то је исто нешто што сам апсолутно приметио и што сам готово сигуран да ће бити и у овој другој пресуди.

И сада долазимо до оног сегмента који се зове квалификација дела. Већ сам рекао и да, још сам нешто хтео да само прокоментаришем, мој уважени колега, Ви у својој првостепеној пресуди нисте ни описали урачунљивост, то се ваљда подразумева да је човек урачунљив. А ево и сада је колега у својој завршној речи рекао, није доведена у питање, подразумева се. Ја, верујте ми, ово, овакве злочине то не може нормалан човек да ради. Значи, ја бих се дебело преиспитао, да ли је то урачунљив човек ако је ово тачно и ако је ово било, у најмању руку преиспитао, ово нормалан човек не може да уради. Али се овде све само кад треба осудити Србина, узима као нормално, подразумева се његов умишљај, подразумева се урачунљивост, сви елементи који указују на кривично дело, подразумевају се. Е сад, поента приче је наравно и подразумева се да је хтео да га убије, а да није хтео да га тешко телесно повреди и да евентуално смртна последица је наступила без умишљаја. Значи поента приче је кад може овако и онако, увек ћемо теже за Србина. Али оно што сад просто нисам могао и то ми здрава логика овај заиста, нисам се бавио тим конвенцијама као мој уважени колега, верујте да нисам ни читао те Женевске конвенције. Што би то ја читао? За кога важе те Женевске конвенције? Само сила постоји овде на овом свету и то је било од века и вајкада и тако ће бити. И силу пише победник, законе пише победник, закон пише ко је победио, значи и представља победника у сили као неко ко ће да суди, а овај други да буде осуђен и то знамо сви. Тако да те Конвенције да не кажем неке грубље речи, нисам их ни читао, верујте ми и не морам да читам. Али знам једно као човек који је служио војску, поштено, својој тадашњој Југословенској народној армији, и био на ратишту, знам сигурно да онај који се лати оружја, није цивил, то апсолутно знам и никад неће бити цивил, запамтите. Према томе, и квалификација Вам штрчи. Ниједно од ових лица, а данас нам је то и сведок [REDACTED] рекао, није билио цивил и није било приведено без да је имало разлога за привођење. У сваком, у Авганистану, верујте, под властима талибана, верујте ми да ће лице које је наоружано бити приведено. Добро, добро. Тако да хоћу да кажем да у крајњој линији, ни квалификација која је овде стављена мом клијенту, није апсолутно валидна.

И завршавам са предложеном казном. На жалост и додељеном казном у првом првостепеном поступку изреченој, да се правнички изражавам, увек се трудим, али некада и омашим. Да, слажем се кад Србин неког батина или кад спали нечију имовину он добије десет година затвора, ово су углавном када има једно или више убистава по двадесет година затвора. То говорим за наше Одељење за ратне злочине, али богоми и за суђења у региону, а за Хашки трибунал нећу ни да причам. Али зато Главаш а и

њему, пазите молим Вас укинута, Уставни суд, ево добио одликовања, он је једини који је добио десет година од Хрвата, једини, све ово што ја можда измишљаам или правим неке конфабулације, то проверите да ли ја причам истину, ја се овим бавим двадесет једну годину. Значи то је једини Хрват који је добио десет година затвора. Сви остали су добили пет, шест и тако даље, за убиство Мерчеп је добио за убиство мислим породице Зец и тако даље, пет година, четворочлане породице. Значи поента приче је у томе да са оваквим казнама ми ћемо лепо сами да објаснимо где смо, ко смо, шта смо и сами ћемо да донесемо лепо суд, о нама самима, не требају нама никакве резолуције. Тако да ја знам да све ово што сам рекао, немојте се љутити колегинице, нема никаквог значаја. Ви сте пресуду донели, јасно је то мени. Толико се познајемо и немам ја шта више овде да кажем. Али би мени била немирна савест да сам се само дигао и рекао остајем при свему оном што смо до сада рекли, врло сам близу био томе да тако кажем. Али савест ми је мирна, неко некад, уопште ту не говорим о Вама и не говорим чак ни о Апелационом суду, и то ме више после ових силних срамних пресуда за Србе, не интересује. Али ће се наћи неко за десет, двадесет, петнаест, тридесет, педесет година, рекох можда нећу ни бити жив, ко ће прочитати ово и размислити о овом свему што сам ја рекао, а узети при том те сурове статистичке податке. Хвала.

Председник већа: Хвала лепо.

Бранилац оптуженог Јовановић Милорада, адвокат Драган Палибрк детаљно анализира изведене доказе и колико могу да извучем закључак, сматрате да није доказано да је ово кривично дело извршио оптужени Јовановић Милорад.

Изволите, оптужени Јовановић Милорад у завршној речи, шта имате да изјавите? Прво, да ли се придружујете завршној речи Вашег браниоца?

Оптужени Милорад Јовановић: Поштоване судије, окривљени Јовановић Милорад. Тешко је овде остати после читања господина тужиоца, и нешто рећи, да Вам кажем. Што је мој адвокат рекао, то сам сам њему рекао кад смо пошли на паузу, ово нормалан човек не може урадити.

Председник већа: Да ли се придружујете завршној речи Вашег браниоца?

Оптужени Милорад Јовановић: Да.

Председник већа: Изволите, реците, шта имате да кажете још?

Оптужени Милорад Јовановић: И кажем имао сам, нећу никог именовати, сигурно више, људи су толико. Ја сам имао задњих три месеца, пет позива из Босне, по кафанама се прича ко је ово урадио и шта је урађено у том несретном догађају. Сам [REDACTED] рекао „Милорада сам видео у комбију, није ме видео, био је седам дана“, чини ми се, „шест, седам дана био је у тој, Милорада нисам видео тамо“. Ја својим животом гарантујем да никад нисам био у „Симе Миљуша“, приводио сам људе у полицијску станицу, одакле су старији полицајци, инспектори усмеравали куд је ко ишао. Али шта то вриједи? Имамо људе умрле, оживеле, имамо заменике командира којих нико није сетио се да их испита, који је човек сваки дан био у станици, командир умро, има заменик командира, али кажем нећу никог трпати. Ја знам своју судбину овде, како је мени одрадито, нико није доказао, пази сви распореди су остали у Полицијској станици Сански Мост, све један распоред и ратни и радног места. Никад

код „Симе Миљуша“ нисам био ни чувар, на привођењу сам радио и то сам рекао свагде, приводио сам људе. Има двадесет људи мојих комшија са моју страну, пошто је то велико село Скуцани Вакуф. Ја не могу никуда, потерница 2007. због силовања, убистава код Санског Моста, пљачки, нема шта није. Тек Ви сами знате, дао сам Вам папир, 2019. су повукли. Што су је повукли? Зато да ја не могу доћи тамо, нису је хтели до тад повући, да ја не могу доћи, да не могу се саставити са тим Муслимаима са којим сам био до 2005. године, ни [REDACTED], ни [REDACTED], ни [REDACTED] ни до ког не могу доћи. То да је било до 2005. Мени је жао што сам морао изаћи из куће, нисам, ту ми је родбина помогла да купим кућу и сместим родитеље и децу. Пазите мени је само због тога жао што сам дошао отуда. Ово би се открило. Па нико више и не прича о томе, осуђен је Милорад Јовановић за убиство. Имамо изјаву [REDACTED] у Бихаћу. То је човек под притиском у Бања Луци тих људи који су то сигурно урадили, мењао исказ и униформе и све. Имамо нивелисаног војног полицајца који је човек преминуо. [REDACTED] умро, оживео, болестан, али [REDACTED] је добио са два трактора у Лушци Паланци, добио, оре земљу, није више болестан, не треба га супруга водити. А да питамо [REDACTED] заменика командира за тог истог [REDACTED] једно по једно. Али ја не могу више, ја немам снаге, ја сам од 2014. овде. Рекао сам двоје деце на факултету, знате ово време какво је, мајка стара 82 године, већ педесет пута, колико сам пута само дошао овде, нису се појавили сведоци. Не могу ја више психички. Најбољу ми је понуду господин и хвала Вам на понуди. Можда најбољу понуду ми је дао, али сам мислио да ће истина изаћи. Али никог више не интересује. [REDACTED] је то fino окружио, двадесет хектара шуме присвојио, извлачи [REDACTED] сина из затвора са дроге, они су јарани, пију по Бања Луци, пре рата на бицикле, сада виле и базене по Бања Луци, Приједору, Санском Мосту и [REDACTED]. А ту Милорад не може ништа, ја сам пред драгим богом, још једном кажем, чист. Хвала Вам, данас завршавамо, значи више нема? Живели и то је то.

Председник већа: Добро. Да ли има још неко нешто да дода?

Како нико више нема шта да каже, председник већа објављује да је главни претрес завршен.

Веће ће се повући на већање и гласање, ради доношења одлуке.

Пресуда ће бити објављена 08. априла 2022. године у 11 часова, судница број 4.

Довршено у 12,25 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА